

FOE –Szakmai Napok – Balatonalmádi

2014.09.05

Délelőtti program

Köszöntő – Somogyi Ferenc (FOE elnök):

Somogyi Ferenc

Jó reggelt kívánok! Köszönöm szépen, hogy elfogadtátok a meghívást és ilyen szép számmal összejöttünk. Azt gondolom, hogy ez azt mutatja, hogy a szakma továbbra is egyben kíván maradni, a szakma mindenképpen kíváncsi azokra a dolgokra, amelyek szükségesek. Először is engedjétek meg, hogy köszöntsem azokat a vendégeket, akik elfogadták meghívásunkat.

Program szerint sorrendben:

- Csepreghy Nándor, helyettes államtitkár a Miniszterelnökségtől,
- dr. Kunfalvi Zoltán, igazságügyért felelős elnökhelyettes a KIH-ből, (Őt az aláírásokból ismerjük. Valakinek jól jött az aláírása, valakinek nem, de reméljük, hogy ma jó hírekkel szolgál nekünk),
- dr. Csőke Andrea és
- dr. Juhász László úr, akiket nem is kell mondanom, hiszen mindenki ismeri őket. Ők fogják tartani az aktuális felszámolással, ítélezési gyakorlattal kapcsolatos előadásait.

A délutáni programban elfogadta a meghívásunkat

- dr. Hamvas Ákos, aki ki fog ülni Csőke Andrea és dr. Juhász Lászlóval a fórumra.
- A FOE-t itt Piller Zsuzsa fogja képviselni.
- A délutáni későbbi programban dr. Hodnik Ákos, még nem érkezett meg, de jönni fog. Horváth Péter János szerintem jelezte, hogy jönni fog.
- Szilágyi Tamás a NAV Bűnügyi Főigazgatóságától jelezte, hogy jönni fog.
- Itt van már Vértesiné dr. Juhász Ibolya a NAV Kelet-budapesti Igazgatóságától, akit köszöntünk.

A délutáni programon még Hamvas Ákos is ki fog ülni. Az Elnökség úgy döntött javaslatomra, hogy a programot úgy vezetjük le, hogy mindig egy-egy elnökségi tag delegálja. Az elsőt majd Piti Zoltán fogja delegálni. A második programra Börcsök Sándor megválasztott elnökségi tag. A délutáni fórumot én fogom vezetni, majd a 2. fórumot pedig Molnár István a Jogi Bizottság részéről. Elnökségi tagok kiülnek még a FOE véleményét képviselni, hogy ne a moderátornak kelljen mondani. Egy-egy elnökségi tag kiül mindig a fórumokra, hogy a felszámolók álláspontja is mindig képviselve legyen.

A megnyitóra kaptam 10 percet. 10 percet beszélni a legnehezebb. 5 percet még nehezebb. Próbáljam összefoglalni és megnyitni a mai rendezvényt. Mit lehet ilyenkor mondani? A felszámolók helyzete eléggé nehéz. Tulajdonképpen piszkálnak is bennünket rendszeren. Jelenleg a FOE-nek a régiek közül a 105-ből 5 kilépett, aki azt mondta, hogy nem kerültek be a névjegyzékbe. A többiek maradtak, akiknek mi köszönjük. Úgy gondolom, hogy nekik is fontos, hogy a FOE-n belül kapják meg azokat az információkat, amik szükségesek a munkához. Az új szervezetek közül 45 a 70-ből már belépett, ami azt mutatja, hogy a FOE most már tényleg jól tudja a régiekkel prezentálni a felszámolói közösséget. Az új egyesület,

ami megalakult, arról információnk nincs. Mi akkor is azt mondtuk, hogy tárgyalóképesek leszünk velük, ha lesz, de egyelőre még nem tudunk róluk. Mi mindenképpen teret adtunk az új belépőknek, ezért is mondtuk, hogy Közgyűlést tartunk a májusi beszámoló Közgyűlés után. Azt mondtuk, hogy újuljon meg a szervezet. Azt gondolom, hogy a választást a FOE Alapszabálya és a tagszervezetek májusi Közgyűlésén elfogadott alapszabály módosításnak megfelelően szabályosan lefolytattuk. Mi megújulva akarjuk a munkánkat végezni, de hát elég nehéz körülmények között vagyunk. A munka a kényszer-végelszámolásokkal jelentősen csökkent. A kevesebb munkára most 130 szervezet van, ami azt mutatja, hogy igen nehéz körülmények között kell dolgoznunk. Természetesen a környezetben is egyre több az üres ügy. Ez azt mutatja, hogy igen jól kell ügyelni a felszámoló szervezeteknek. Így a FOE-nak is azt kell segíteni, hogy még hatékonyabban tudjunk dolgozni. A Figyelő állandóan foglalkozik velünk. Most is írják, hogy mi ...én nem értem a Szirmai S. Pétert. És a következő még ott van. Egy felszámolás alatt. Remélem én félek, hogy nem a felszámoló cégek felszámolás alatt. A következő ábrát azért tettem be, mert ő azt írta, hogy céges gyászhuszárok. Azt gondolom, hogy majd a Szirmai úrnak telefonon jelzem, hogy mi nem vagyunk céges gyászhuszárok. Természetesen azt mi nem tagadtuk soha, hogy a gazdaságban mi vagyunk a temetkezési vállalkozók, mert nekünk kell eltemetni a gazdaságban azokat a cégeket, hiszen a csődtörvénynek a piaccgazdaságban ez a szerepe. Mi nem foglalkozunk ezzel, hogy ilyeneket írnak, de jó volna, hogyha már néha nem csak ez a cikizős hangnem lenne a felszámolókkal szemben.

Tájékoztató a FOE elnökségének munkájáról – Somogyi Ferenc (FOE elnök)

Az Elnökség munkájáról röviden pár szót szeretnék mondani. Nagyon sokat foglalkoztunk a felszámolók **továbbképzési** javaslataival. Kezdeményezéseket elküldtük a KIH-be, a KIM-be és most az NFM-be is. Az OBH is felkért bennünket, hogy írjuk le, melyek azok a problémák, amelyek az **elektronikus kijelölési rendszerben** a rendelettel eltérően vannak. Ezt a levelet nem nagyon értettük, de megfejtettük és megírtuk, hogy a rendeletbe további módosítások és pontosítások lennének szükségesek. Levélben kértük, hogy egy konzultáció legyen az OBH-val ebben a kérdésben. Nincs különösebb, a program átláthatóságát szeretnénk növelni. A FOE akkor is, amikor ez előtt 5 évvel volt a nagy cégvezetői tanácskozás, akkor is támogattuk az elektronikus kijelölést. Az értékesítést is támogattuk. A **Cstv. módosító javaslatokat** kért Turcsán Katalin tőlünk, az akkori KIM-nek a főosztályvezető helyettese, melyet elkészítettünk és elküldtünk az IM és az NFM részére is, tekintettel arra, hogy a törvénymódosításnál és a minisztériumok elosztásánál az Igazságügyi Minisztérium végzi a csődtörvény módosítási javaslatait. Az NFM kapta a felszámolást. Ezért mind a két helyre elküldtük a javaslatokat. Azt nem tudjuk, hogy lesz-e csődtörvény módosítás, de reméljük, hogy a kormány ebben a ciklusban elkészíti az európai, több országban hasonlatos, teljesen új csődtörvényt.

Ádám Éva kolléganőnk a LIKVID B-től írt nekünk egy olyan anyagot, hogy **földtörvényvel kapcsolatos módosításnál** most már a kormányhivatalok erdőgazdálkodási főosztályai fogják végezni a földárverést. Erről az anyagot kiküldtük. Éva majd a fórum előtt 5 percen tart egy ilyen.

Az **elektronikus értékesítési rendszerrel** kapcsolatban kezdeményezzük azt, hogy mielőbb egy egyeztetés legyen, hiszen ennek a januári bevezetése azt jelenti, hogy most már nagyon gyors menetben kell ezt az egészet elvégezni. Van egy olyan kérdés, amit föl szeretnék tenni és egy próbát kérnék arra, hogy regionális tanácskozásokat most novemberben vagy pedig

február, márciusban tartsunk? Hiszen az Elnökség megosztott volt ebben a kérdésben. Van aki azt mondta, hogy jó lenne, mert már 5 éve nem volt. A regionális tanácskozásoknak az a célja, hogy az adott ítéletábrák területén az ítéletábrák elmondják a felszámolással kapcsolatos ottani speciális döntéseket, illetve a városi törvényesékek vezetői, akik eljönnek a gazdasági kollégiumokból, azok adnak tájékoztatást. Az illetékes régiós szervek a NAV bünygyi és ellenőrzési igazgatóság felszámolási osztályai pedig elmondják a felszámolók munkájával kapcsolatos tapasztalatcserét. Változott a helyzet, mert amióta új névjegyzék van, nem az a jellemző, mint régebben. Mindenki mindenhol dolgozik, ezért sokkal kevesebb a felszámoló. Érdemes volna ezen gondolkodni, hogy ezt most csináljuk meg november első két hetében? Csinálnánk Szegeden, Debrecenben, Pécsen és Győrben, valamint Budapesten a végén. Ez is érdekes lehet.

A KIH felé az **adatszolgáltatással** kapcsolatosan mindenképpen fontos, hogy ezt pontosan teljesítsük. Itt csak az a kérdésünk, (ezt majd Kunfalvi úrtól megkérdezném) vannak az általános adatszolgáltatások, amikor a felszámolókat írják, akkor ott csak a névjegyzéken szereplő 130 és amikor külön elő van írva a kiegészítő névjegyzéken lévők, akkor pedig csak azoknak kellene. Ebben bizonytalanok voltunk, ezért azt mondtuk, hogy adja be mindenki mindenre. De fölöslegesen nem adnánk. Ha ebben majd a KIH kiadna egy útmutatást. Ez most nem időszerű, mert szeptemberre beadták a névjegyzéken nem szereplők, a kiegészítőket. Viszont január 31-re a probléma megint van. Csak ha ilyenkor elfelejtjük, akkor sokkal később megy az ügy.

A **Közgyűléssel** kapcsolatosan szeretnék rövid tájékoztatást adni. A Tisztújító Közgyűlésen 2 kérdésben azonos szavazatszám született, ezért azt mondtuk, hogy este, mikor már mindenki ment, nem fogjuk azonnal folytatni: nem folytatólagos közgyűlést hívtunk össze a jelölő bizottság szerint, hanem közgyűlést. A Közgyűlést egy órakor tartanánk ebéd előtt. Tájékoztatásul elmondanám, hogy a Közgyűlésre az elnökségi póttagra és az etikai bizottsági tagi posztra kell szavazni azok között a jelöltek közül, akik akkor szavazategyenlőséggel nem lehetett eldönteni. Nem tudunk 7-est dobni meg 11-est rúgni. Ezért ezt úgy kellene, hogy itt el kell döntenie szavazáson. Jelenleg még nem tudjuk, hogy hányan vagyunk és meglesz-e a Közgyűlésre a határozatképesség. Ha nem lesz meg 1 órára, akkor 3 órakor megtartjuk pótlólagosan, akkor eldöntjük ezt a kérdést szavazással. Ki lett osztva a szavazólap. Kérek mindenkit, aki esetleg nem vette fel, mert nem mondta, hogy cégképviselő és a kolléganők nem adták át a regisztrációnál, azok a cégek, akik még nem vették fel a szavazólapot, vegyék fel. A szavazáson majd szavazunk Nagy László, CREDIT PLUSZ és Szabó Zsolt-ról elnökségi póttagként. Illetve etikai bizottsági posztra a másik két személynél. A szavazáshoz majd ugyanazokat a bizottságokat fogom javasolni a választás és szavazatszám-lási bizottságnak és az egésznek. A jelölést majd a Sziklai Péter és ő vezetné ezt a Közgyűlést. Egy órakor ezt gyorsan megcsináljuk. Molnár Gyuri a KERSZI-től írt, hogy ő ezzel nem ért egyet, de megválasztuk neki, hogy mi ezt törvényesen csináltuk. Azt gondolom, az ő javaslatait, amelyet a szavazás módjáról írt, azt majd egy következő Közgyűlésen kellene megvitatni. Most viszont nem is Közgyűlést tartok, hanem tájékoztatót. Ezt majd 1 órakor tartanánk. A vendégeinknek el kell menni.

Egy szép balatoni képpel fejezném be. A balatoni kép azt mutatja, hogy tulajdonképpen mindenki szeretne átérni a túlpartra. Azt szeretném kérni a felszámolóktól, ami azért többségében gyakorlat volt, hogy mi felszámolók külön hajóban vagyunk, de át akarunk menni a túlpartra. Lehet egymást akadályozni és egymásnak betartani ügyek átadásakor, de ne tegyünk. Ezzel csak egymás közti problémákat és vitákat generálunk, amiből mi csak rosszul jöhetünk ki és akkor még több cikk lesz, és elkezdik, hogy keselyűk is vagyunk meg minden,

mert már egymást is bántjuk. Én azt szeretném kérni, mint ahogy ezek a hajók is mennek, ki gyorsabban, ki lassabban. Nem tudjuk, hogy sorsol a gép. Biztos jól. Aki jobb munkát kap, jobban él, aki nem kap jó munkákat, az vészelve át és bírja ki addig. Az is igaz, amit a Figyelő írt, bizony most egyelőre az új cégeknek sajnos áldozatot kell vállalni, hiszen jövedelmet csak majd kicsit később tudnak hozni. Én azzal a gondolattal szeretném megnyitni a FOE Országos Szakmai Napokat, hogy a szakmai programon vessük fel a kérdéseket, beszéljünk meg mindent. Felejtjük el, hogy régiek és újak. Adjuk tovább a tapasztalatainkat. Tudjuk, hogy mikor milyen széllel merre érdemes menni. Egy a lényeg, aki nem tudja, hogy hova akar eljutni, annak semmilyen szél sem jó. Segítsük egymást, jó széllel érvünk át a túlpartra és jövőre ugyanitt találkozunk. Ennek szellemében megnyitom a FOE Országos Szakmai Napjait és felkérem Piti Zoltánt, hogy az előadókat mutassa be.

Köszönöm, hogy eljöttetek! Holnap a sportversenyen, ma este pedig a disco-n és a bulin is, ahogy szoktuk, érezzük jól magunkat.

Piti Zoltán

Sok szeretettel köszöntök mindenkit, aki megjelent ezen a rendezvényünkön. Különösen köszöntöm az első két előadónkat, Csepreghy Nándor urat a Miniszterelnökség fejlesztéspolitikai kommunikációért felelős helyettes államtitkárát és dr. Kunfalvi Zoltán a KIH igazságügyért felelős elnökhelyettesét. Mielőtt azonban a vendégeink szót kapnának, dr. Bényi Szabolcs, az elnökség kormányzati kapcsolataiért felelős tagja tartana egy rövid beszámolót az eddigi folyamatokról eredményekről.

dr. Bényi Szabolcs

Üdvözlök mindenkit. Próbálok rövid lenni, hisz az én szerepem rövid és hálás, a kormányzati kapcsolattartás, ha működik, akkor a kormányzat tagjai részt vesznek a FOE rendezvényein. Ha nem, akkor ennek objektív akadálya van, nem jönnek el, beteget jelentenek. Nagyon örülök én is, hogy a Miniszterelnökség részéről, a KIH részéről, a Fejlesztési Minisztérium részéről a fogadó készség teljes. Még a nyári időszakban is sikerült heti szintű egyeztetéseket folytatni. A kérdéskör nagyon széles. Általában a FOE Elnöksége az elnökségi üléseken ezt megbeszélte és én ezt próbáltam a minisztériumok felé tolmácsolni. Remélem, hogy az őszi időszakban az események felgyorsulnak és bizonyos akut kérdésekre sikerül pontot tenni. Csepreghy Nándor a Miniszterelnökség helyettes államtitkára elfogadta a meghívásomat. Szeretném az ő részére átadni a pulpitust, aki a fejlesztés politikával kapcsolatos kérdések szakértője. A felszámolási eljárás nyilván nem napi gyakorlat az ő esetében, de a párhuzamokat megpróbálja megvilágítani. Köszönöm szépen.

CSEPREGHY NÁNDOR – Miniszterelnökség

Tisztelt Elnök úr, Elnökhelyettes úr, hölgyeim és uraim! Élnék a politikusok azon kiváltságával, amikor olyan témát kapnak, amelyhez – lássuk be őszintén, keveset konyítanak, számomra a felszámolási eljárások azok ilyenek –, akkor nem az előadás alapján fognak beszédet mondani, hanem alapvetően arról beszélnek, amiről szeretnének. S mivel úgy látom, a teremben csak nálam van mikrofon, ezért a következő 40 percben, amit rám szabtak az előadók, illetve a szervezők, ezt a lehetőséget szeretném teljes körűen kimeríteni. Mivel az önök témája kétségtelenül fontos a kormányzat számára is, hiszen amikor már önökkel találkozunk – amit lássuk be őszintén – ilyen kedvező közegben sokkal kellemesebb, mint a hétköznapi munkájuk során. Akkor igencsak nagy összegekről beszélünk. Amely összegekkel végülis nekünk önök felé, mint választók és adófizetők el kell számolnunk, ezért az előadás második részében mégis szeretnék azokról a kérdésekről beszélni, amik a felszámolási eljárások, EU-s vagy akár hazai fejlesztési forrásokkal kapcsolatosak. Azonban ha ehhez a kérdéshez el szeretnék jutni, a gondolataimat azzal kezdeném, hogy össze szeretném foglalni, mi is zajlik ma Magyarországon a fejlesztéspolitika tekintetében. Három gondolat köré csoportosítva az elmondandókat: egyrészt részben foglalkozva a 2007-13 közötti európai uniós költségvetési időszak lezárásával. Foglalkozva azokkal a kihívásokkal, melyek a most újonnan induló ciklus előtt a kormányzat előtt állnak. Végezetül a 2014-20-as irányairól is szeretnék beszélni.

Szerintem, aki a fejlesztéspolitikai híreket nyomon követte az elmúlt időszakban, az most már betéve tudja, hogy 2007-13 között, mintegy 8200 milliárd forint fejlesztési forrás érkezett Magyarországra. Amellyel kapcsán a kormány nagyon sok vitát folytatott akár a korábbi intézményvezetőkkel, akik nagy része már nem az államigazgatásban dolgozik – mit ad isten –, hanem a piacon próbál érvényesülni. Akár pedig az Európai Bizottsággal, hiszen – lássuk be őszintén – elég komoly érdekellentétek feszülnek közöttünk. Azt gondolom, hogy az elmúlt hetek illetve napok bejelentései és eredményei mindenképpen azt igazolják, hogy a kormány hatékonyan tudja a nemzetgazdasági érdekeket képviselni akár Brüsszelben is, ha ezek a viták alapvetően szakmai és nem politikai természetűek.

Két probléma, kérdés köré lehet csoportosítani azokat amiket el szeretnék mondani. Az egyik az **intézményrendszeri kereteknek az átalakulása**, ami lényegében az idei évtől jellemzi a fejlesztéspolitikai működést. A másik pedig **azoknak a tartalmi kérdéseknek a kezelése, amilyen formában az európai uniós forrásokat fel fogjuk használni**. Miért beszélek sokkal többször az európai uniós forrásokról, mint a hazai fejlesztési pénzekről? Ennek viszonylag egyszerű az oka. Ha megnézzük a magyar nemzetgazdaság jelenlegi helyzetét, akkor azt mondhatjuk, hiába van már jelen pillanatban egy 3%-os éves növekedése a magyar gazdaságnak, azért jelentős mértékben mégis az európai uniós források azok, amelyek a fejlesztéspolitikai forrásmennyiséget jelentik. A magyar gazdaság által megtermelt GDP-nek nagyságrendileg a 3%-át fordítjuk jelen pillanatban fejlesztésre, tehát, amelyek nem a működést, a létfenntartást finanszírozzák, hanem valóban olyan projekteket valósítanak meg, amelyek adott esetben hozzájárulhatnak további addicionális jövedelmek termeléséhez. Ennek a 3%-os összfejlesztési büdzsé-nek a 92%-át jelentik az európai uniós források.

Magyarország már egy 10 éves múltra tekint vissza az európai uniós tagság tekintetében. Eddig 2 intézményrendszeri modellel próbálkozott, melyek csak részben váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. 2004-2007 között kizárólagosan annak a minisztériumnak a feladatkörébe tartozott a témához, területhez kapcsolódó fejlesztési források kezelése, amely az adott ügyet makroszinten szakpolitikailag kezelte. Így az Egészségügyi Minisztérium

foglalkozott az egészségügyi fejlesztésekhez kapcsolódó forrásokkal, az Oktatási az oktatással, a Közlekedés Energetika pedig ugyanilyen megosztás szerint. Ez 2007-re egész oda vezetett, hogy Magyarországon számtalan projekt valósult meg. Viszonylag nagy részével találkoztak önök felszámolóként, hiszen olyan projektek kaptak támogatást, amelyek az egyedi állami vagy európai uniós dotáción kívül hosszútávon a saját működési vagy bevételi forrásokra alapozva nem fenntarthatóak, ezért nagyon sok esetben az önök kezébe kerültek ezek a fejlesztések. Illetve azok a cégek, akik ezeket a fejlesztéseket megnyerték. Aztán 2007-ben létrejött egy teljesen új rendszer, aminek központi államigazgatási intézménye a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség volt. Ezt a rendszert Bajnai Gordon még fejlesztési miniszterként, illetve kormánybiztosként építette fel, melynek célja alapvetően az volt, hogy reagáljon azokra a problémákra, amiket ezen a területen a kormányzat is tapasztal, ami a források szétaprózódásában írható le, ami a hatékonytalan beruházásokban írható le. És próbáljon egy olyan egységes fejlesztéspolitikát vázolni, az akkori kormányzat számára, ami a partikuláris gazdasági vagy minisztériumi csatákból kiemeli a fejlesztéspolitikát és egy központi intézménybe telepíti az összes európai uniós forrás felhasználását. Ha egy évvel később került volna sor erre az intézményrendszer kialakítására, akkor biztos vagyok benne, hogy már a maihoz hasonló modellt hoztak volna létre, hiszen 2007-ben még egy évvel voltunk a gazdasági világválság előtt egy olyan időszakban, amikor a magyar gazdasági növekedés viszonylag könnyelmű fejlesztéspolitikai rendszer kidolgozását tette lehetővé az akkori kormányzat számára. Hiszen a gazdasági növekedésből fakadóan minden szektornak tudtak adni úgy támogatásokat, hogy senkivel nem kellett tényleges érdekkonfliktust vállalni. Meghatározva azt, hogy milyen fejlesztési területektől reméljük az ország hosszú távú növekedési pályán tartását, melyek azok az ágazatok, amiben a kormány hisz, hogy azokban érdemes fejlesztéseket eszközölni, melyek azok az ágazatok, melyek fejlesztésétől azt remélhetjük, hogy a magyar nemzetgazdaság hosszútávon fenntartható növekedési pályán marad és melyek azok az ágazatok, melyek csak az ezáltal megtermelt plusz jövedelemből részesülhetnek támogatásban. A gazdasági válság előtt nemcsak a kormányzatot jellemezte ez a – mondjuk úgy – félig meddig könnyelműnek nevezhető magatartás, hanem azért a banki finanszírozás is nagyon sok esetben ugyanígy működött. Gondoljanak csak bele, hogy az ingatlanfinanszírozás esetében kevesebb, mint 50%-os önrésszel lehetett olyan hiteletet kapni, ahol alapvetően senki nem vizsgálta meg azt, hogy a későbbi adósok rendelkeznek-e hosszútávon azzal a pénzügyi kondícióval, ami ezeknek a hiteleknek a visszafizetésére alkalmas? Tehát az a felelőtlenség, ami adott esetben a bankokra jellemző volt, az ebben a tekintetben a kormányzatot is igencsak jellemezte. Aztán 2008 után mindenki rájött arra, hogy az európai uniós források mindenre alkalmasak ettől kezdve, csak a fejlesztéspolitikai célok támogatására nem. Arra azonban igen, hogy a gazdaság zsugorodását próbálják meg valamilyen szinten fékezni. És nem hogy új munkahelyeket hozzanak létre vagy teremtsenek, hanem próbáljanak meg ezekkel a beruházásokkal olyan munkahelyeket, amelyek ezek nélkül a források nélkül elvesznének. A 2010-es kormányváltáskor ezért a fejlesztéspolitikai rendszer átalakítása okozta a legnagyobb fejtörést a kormányzatnak. Létre tudunk-e hozni már akkor egy olyan rendszert, ami a nemzetgazdasági célokat a leginkább támogatja vagy erről le kell mondanunk egészen addig, amíg be nem fejeződik a 2007-13-as időszak annak érdekében, hogy Magyarország ezt a 8200 milliárd forintos keretösszeget teljes egészében lehívhasssa. Egy nagyon érdekes szám, amivel azért érdemes szembesülni, hogy a 2010-es kormányváltáskor ennek a 8200 milliárd forintnak a töredéke, mintegy 900 milliárd forint volt addig kifizetve. Azonban, ha megnézzük azt, hogy mekkora összegeket kötöttek le különböző támogatói szerződésekkel, hány támogatói döntést hoztak meg a kormányváltást megelőző utolsó egy-két hónapban, akkor a forrásoknak a 70%-a már lekötött forrás volt. Tehát 2010-ben a 7 éves fejlesztési periódus közepén a források 70%-a lekötött, de kevesebb, mint a 15%-a kifizetett. Ezért a kormánynak egy kényszerű kompromisszumot kellett kötnie, amikor azt

mondta, hogy gyökeresen nem nyúl hozzá a fejlesztéspolitikai intézményrendszer átalakításához, mert az alapvetően források vesztésével járna, ezért ha döcögösen is, de végigvisszük a 2007-13-as időszakot. Legfontosabb célkitűzésnek azt tekintjük, hogy minden forrást lehívjunk Magyarországra, s majd a 2007-13-as időszakot követően a 2014-20-as rendszerben próbálunk egy teljesen új irányt szabni a fejlesztéspolitika működésének. Hölgyeim és uraim, ez jelen pillanatban zajlik. Ahogy az intézményrendszeri átalakítással, ahogy a programok átalakításával látják, ezt a 2010-ben már jelentkező problémát 2013/14-ben évfordulóján tudta csak a kormányzat kezelni.

A legnagyobb szempontbeli különbség az intézményrendszeri változásokon túl a közreműködő szervezetek, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség a megszüntetésén túl az, hogy mire is szeretnék ezeket a pénzeket felhasználni. Nem tudom, hogy hányan származnak kelet-magyarországi régiókból, olyan területekről, ahol viszonylag sok termálföld található a föld alatt. Ahol ilyen kutakat találtak 2007 és 2013 között, arra minden település felépített egy termálfürdőt, anélkül, hogy ezeket a fürdőket valaki végiggondolta volna, hogy miből is fogja fenntartani. Nem tudom, jártak-e olyan településeken, ahol gyönyörűek a térfűtések, teljesen új a szőkőkút a fűtőrendszer, szépen le vannak rakva az új padok, csak éppen abban a városban, ahol ez mind megvalósult, 70%-nál magasabb a munkanélküliség. Ha összességében megnézem a 2007-és 2013 közötti források felhasználását, akkor Magyarország ennek a 8200 milliárd forintnak csak a 16%-át használta gazdaságfejlesztésre és 84%-ból finanszírozott olyan beruházásokat, amelyek a beruházás időszakán túl sem munkahelyeket nem teremtenek, sem pedig a lehetőségét nem teremtik meg annak, hogy ezek valóban fenntarthatóak legyenek. Ezért a legfontosabb döntés a 2014/20-as időszakra, amit a kormányzat meghozott, az az, hogy annak a mintegy 10500 milliárd forintnak, ami a következő időszakban érkezik, a 60%-át közvetlen gazdaságfejlesztésre szeretnénk fordítani. Tehát azt mondjuk, hogy ezeket a pénzeket nem az önkormányzatok és nem az államigazgatási szereplők kell hogy felhasználják, hanem azok a piaci szereplők, akik munkahelyeket teremtenek, akik adóbevételek formájában hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez, és akik olyan többletjövedelmek megtermelését teszik lehetővé, ami az európai uniós források részarányát a magyarországi fejlesztéspolitikában évről évre csökkenteni tudják. A 60% gazdaságfejlesztés azonban nem csak arról szól, hogy a gazdaság fejlesztése a fő csapásirány a fejlesztéspolitikának, hanem arról is, hogy ágazatokat kijelölünk. Melyek azok az ágazatok, amelyek egyáltalán részesülhetnek uniós támogatásokban? Melyek azok az ágazatok, amelyekről első körben nem szeretnénk támogatásokat nyújtani?

Az első és legfontosabb a kormányzati működés szempontjából az ország újraiparosításához kapcsolódóan, azoknak a Magyarországon már jelenlévő multinacionális nagyvállalatoknak az összekötése a hazai KKV szektorral, aki jelentős GDP hozzájárulási képességet is mutat. Így pl. az autóipari szektor. Szeretnénk azt elérni, ha a magyar KKV-k körében az autóipari beszállítók aránya legalább a háromszorosa lenne a jelenlegi szintnek. És ezek a gazdasági szereplők nem csak Magyarországon, hanem külföldön is potenciális beszállítóivá válhatnak ezeknek a cégeknek. Azt gondoljuk, hogy kutatásfejlesztés területén, mivel ásványkincsekben lássuk be őszintén, egy kicsit szegényesen vagyunk ellátva, a jelenlegi szintekhez képest másfélszerezni tudnánk a kutatásfejlesztési ráfordításokat. Így akár az egészségiparban, akár a számítástechnikában ugyancsak jelentős investíciót, mintegy 700 milliárd forintot szeretnénk a következő időszakban felhasználni. De ehhez a területhez sorolhatnám az infrastrukturális területnek a bővítésének a folytatását, hiszen Magyarország azt a célt tűzte ki maga elé, hogy a vidéki úthálózat fejlesztésével – ami alapvetően azoknak a területeknek az infrastrukturális fejlesztésére vonatkozik, ahol lássuk be őszintén egy 30-40 éve komolyabb beruházások nem valósultak meg. Itt gondolok az Észak-magyarországi Régióra, Dél-Baranyára, Dél-Alföldi

Régióra. Olyan fejlesztési lehetőséget hozunk létre, ami működő tőke bevonását lehetővé teszi. Ezt összekapcsolva azzal, hogy 2018-ig magyarországi autópályák többségét ki szeretnénk vezetni a határmetszéspontokig. Így Ukrajna és Kárpátalja irányába 2 határmetszéspontot szeretnénk létrehozni. Nagyvárad, Debrecen között egy határmetszéspontot az M3-as autópálya folytatásában. Az M6-os autópályát kivezetve Délvidékre, illetve megkezdeni az M8-as és M9-es autópályák fejlesztését. Az előző időszakban – és most szeretnék rátérni azokra a kérdésekre, amik felszámolásokhoz részben kapcsolódik – annak köszönhetően, hogy fejlesztéspolitika működésében nagyon szigorú biztosítéki szabályok működtek.

Az államigazgatási körön belül kivételesen magas arányban tudtuk kezelni a kintlévőségeink behajtását. Ha megnézzük a 2007/13-as időszakot, ahogy mondtam önöknek 8200 milliárd forint érkezett Magyarországra. E mögött a 8200 milliárd forint mögött mintegy 63-64 ezer egymás mellé helyezhető fejlesztés van. Ebből a 64 ezer fejlesztésből olyan, ami felszámolás miatt kedvezményezett váltáshoz vezetett összesen 1021 beruházásról beszélünk, melynek összértéke a 8200 milliárd forinthez viszonyítva 7 év alatt összességében 27,7 milliárd forint. Az államigazgatáson belül kivételesen magas arányban tudtuk ezeket a kintlévőségeket kezelni. A behajthatatlan kintlévőség aránya kevesebb, mint 10%-a ennek az állománynak. Tehát a 27,7 milliárd forinthez viszonyítva csak mintegy 3 milliárd forintot tesz ki. Azonban azt is tapasztaljuk, hogy ez a probléma nagyon hasonlatos ahhoz, ami a banki finanszírozás hiányából fakad a gazdasági szektorban. Tehát nagyon sok olyan szereplő kerül felszámolási vagy csődeljárási helyzetbe abból fakadóan, hogy a likviditása nem biztosított, ezért a következő időszak szigorú fejlesztéspolitikai szabályozás között szeretnénk mégis számtalan könnyítést bevezetni, amely könnyítések remélhetőleg az előbb említett számokat nem fogják növelni. Azonban a magyar gazdasági szereplők likviditási helyzetét támogatják, és azoknak a beruházásoknak a tényleges megvalósítását, amit a következő időszakban megnyerhetnek. Ahogy mondtam, a beruházások megvalósítási időszakában 100%-os garanciát kellett 2007/13 között biztosítani a kedvezményezetteknek, ezért hogyha bármilyen fejlesztés bármilyen okból kifolyólag bebukott, az államnak nem kellett mást tennie, mint teljességében lehívni a garanciát, így pénzügyi kár nem érte az államot, így nem kellett semmilyen szankciót kifizetnie az Európai Bizottság irányában. Majd a fenntarthatási időszakban 50%-ra csökkent ez a garancia a beruházási értékhez képest. A kormány ebben a tekintetben további enyhítéseket szeretne bevezetni. Például azt, hogy a garancia, ez az 50%-os fenntartási időszakra vonatkozó garancia értékét 10%-ra csökkenti a beruházás idejéhez képest és megváltoztatja az elszámolás szabályait is az európai uniós forrásoknak, ami azt jelenti, hogy a vállalkozások likviditási helyzetét nem banki finanszírozás bevonásával szeretné a következő időszakban működtetni, hanem úgy, hogy az elszámolási rendet változtatja meg. Ha valaki megvalósít egy 100 forintos beruházást ma Magyarországon, és mondjuk ahhoz 70 forintos támogatást kap, 30 %-os önrészt kell biztosítania, akkor ez a 70-30-as arány a teljes elszámolási ciklus minden pályázatára érvényes. A kormány most azon gondolkodik, hogy a kedvezményezettek részéről befizetendő 30%-os támogatási aránnyal csak a legvégén kelljen elszámolni a kedvezményezettnek. Tehát egészen addig, amíg a 70%-ig el nem jutunk egy-egy beruházásban, addig az állam előfinanszírozza 100%-on az összes fejlesztést, ami azt jelenti, hogy csak az utolsó 30%-nyi számlatétel az, amit a kedvezményezettnek az önerejére kell elszámolnia. De egészen addig az egészet lényegében előfinanszírozásként kaphatja meg.

Ahhoz, hogy a garanciális szabályokat is enyhíteni lehessen, a kormány mérlegeli annak a lehetőségét, hogy a két éves pozitív pénzügyi múlttal rendelkező cégek esetében jelentős könnyítéseket eszközöljön, és figyelembe vegye azt is, hogy a köztartozások vagy a közkötelezettségek vonatkozásában miként teljesít az adott vállalkozás. Ott, ahol nincs

köztartozása a vállalkozásnak 2 évre visszamenőleg, és a pénzügyi múltja tekintetében jelentős forrásokkal rendelkezik, illetve az adóteher, amit befizetett a korábbi 2 évben az nem alacsonyabb annál, mint amit támogatási összegként megkap. Lényegében hogyan tudnánk számukra garanciamentesen kiadni a forrásokat. Illetve a cégeket képviselő ügyvezetők személyi felelőssége hogyan vonható be ebbe a körbe. Amennyiben ez megoldható, azt lehet mondani, hogy teljes egészében garanciamentesen tudnánk a forrásokat kihelyezni. Természetesen azzal is számolva, hogy aki arra utazik, alapvetően hogy elsimulja az állami forrásokat, annak a Pintér miniszter úr vendégszeretetét kell élveznie az azt követő időszakban. Nagyon jelentős szándék van a kormányzatban arra is, hogy ezeket az ún. „szoftköltségeket” megpróbáljuk csökkenteni. Ha megint megnézzük ezt a 8200 milliárd forintot, ami az előző időszakban Magyarországra érkezett, akkor nagyjából ebből a pénzből mintegy 1300-1400 milliárd forintot vittek el olyan szolgáltatások, amelyek alapvetően a beruházáshoz nem kapcsolódtak, hanem a beruházást kiegészítették, pályázatírás, projektmenedzsment, kommunikáció, közbeszerzés, jogi tanácsadás, tehát olyan típusú szolgáltatások, amelyekből nem épült valami, hanem megpróbálták azt az állami bürokrata nyelvet lefordítani a hétköznapi pályázók nyelvére. Majd az ő nagyon egyszerű ötletét, hogy egy autószerelő szeretne egy emelő gépet vásárolni, visszafordítani arra a nyelvezetre, amit a brüsszeli bürokrácia el tud fogadni. Ebben a tekintetben Magyarország pápább volt a pápánál. Olyan felhasználási szabályokat kötöttünk a pályázók nyakába, amit az Európai Unió nem vár el tőlünk, de megint szeretünk volna élen járni abban, hogy hogyan tudjuk alapvetően megkéséseríteni a pályázók életét. Ezért a kormány nagyon jelentős változásokat szeretne ezeknek az ún. szoftköltségeknek a területén eszközölni. Például az eddigi átlagokat figyelembe véve projektmenedzsmentre egyéb beruházás esetében 12%-ot fordítottak és fordíthattak a pályázók. Alapvetően lássuk be őszintén, nem a pályázóknál realizálódtak, hanem azoknál a korábbi NFÜ-s alkalmazottaknál, akik egy-két évet lehúztak az intézményrendszerben. Kialakították ezeket a szabályokat, majd kimentek a piacra dolgozni és a saját tanácsadói hálózaton keresztül szívták le ezeket a pénzeket a rendszerből. Ezért a projektmenedzsment, tanácsadás díját a kormányzat a következő időszakban 2,5%-ban fogja maximálni, ami azt jelenti, hogy ezeket az összegeket csak úgy és csak abban az arányban vehetik igénybe a pályázók, ahogy a saját beruházásukat megvalósítják. Ha valaki elnyer egy 100 forintos fejlesztést, ezt a 2,5%-ot csak akkor hívhatja le, ha ezzel arányosan a beruházás is halad. Számítlan olyan beruházást találtunk az elmúlt időszakban, átvilágítva ezt a 64 ezer fejlesztést, ahol a legelső szám, amit átutaltak, mondjuk egy 100 millió forintos fejlesztésnél, az a 12 millió forintos projektmenedzsment költségelszámolás, hogy utána azt a 88 millió forintos beruházást az égvilágon senki nem valósította meg, hanem otthagyták az üres torzókat. Nagyon sok ilyen támogatási szerződéstől kellett elállnia a kormányzatnak. Ezt megszüntetjük azzal, hogy 2,5%-ban maximalizáljuk a projektmenedzsment költségeket, és ennek a lehívási ütemezése össze van kötve a projekt valós költségeinek lehívási ütemezésével. Ugyanilyen kérdés volt a műszaki ellenőrzés, mérnöki tevékenység, amelyre 2 és 7%-ot számoltak el projektarányosan az elmúlt időszakban úgy, hogy az állami beruházásoknak a 90%-a, amit 2007 óta indítottak, szinte egy sem valósult meg azokkal a költségtervekkel, amivel maga a beruházás elindult. Én nem találkoztam még olyan állami beruházással, ahol nem kellett volna hazai költségvetési támogatást adni többletköltség jogcímen abból fakadóan, hogy a tervezéskor nem gondoltak például arra, hogy milyen közművek futnak az adott beruházás alatt, hogy a kisajátítási költségek miként fognak alakulni a beruházás életciklusában. Ezért jobb esetben 30-40%-os költségnövekmény, rosszabb esetben – gondoljunk csak a 4-es metróra, több mint 100%-os költségvetés növekménnyel valósultak meg a beruházások ahhoz képest, hogy ezt megtervezték. A 4-es metró tervezett kezdeti beruházási költsége 200 milliárd forint volt. A 4-es metró befejezésének költsége 400 milliárd forintba került. Ez nem csak a 4-es metró jellemezte,

hanem szinte az összes állami beruházást 2007 óta, ezért szeretnénk egy garanciarendszert, egy felelősségbiztosítási rendszert bevezetni a mérnöki tevékenységeknél is, ahol a tervező mérnököknek, amely munkák alapján közbeszerzéseket írunk ki, megfelelő garanciákat kap az állam arra, hogy ha tervezési hibából fakadóan költségnövekményt kell az adófizető pénzből finanszírozni, azt lényegében nem tudja magától a beruházást tervező mérnök elhárítani. Tehát megfelelő felelősségbiztosítással kell rendelkeznie. A műszaki ellenőri szolgáltatások is mindezzel együtt a korábbi 2 és 7%-os szintről maximálisan 1%-át tehetik ki a beruházásnak.

A következő ugyanilyen kérdés szívemhez közelálló terület a kommunikáció kérdése, ahol 2,5%-os költség volt az átlagos, amit kommunikációra fordítottak különböző projektekben. Ennek a költségét a kormányzat 0,5%-ban tervezi alkalmazni, azzal a kikötéssel, hogy egy adott beruházás kommunikációs tevékenysége alapvetően ugyanazon a területen kell, hogy megvalósuljon, ahol az adott projektnek érdemi hatásai vannak.

Azt gondoljuk mi mind ettől, hogy figyelembe véve az intézményrendszer változásokat, figyelembe véve a forrásfelhasználás átstrukturálását – tehát 60% gazdaságfejlesztést – és figyelembe véve ezeket a szigorító tényezőket egy olyan fejlesztéspolitikai rendszert tudunk létrehozni Magyarországon, ami lehetővé teszi, hogy azt a 10.500 milliárd forintot lehetőleg 95%-ban ténylegesen a beruházásokra lehessen fordítani. Ennek köszönhetően egy olyan fejlesztéspolitikai rendszert hozunk létre Magyarországon, ami az európai uniós normákkal összeegyeztethető módon, de mégis a magyar gazdasági szereplőket helyezi alapvetően előtérbe méghozzá úgy, hogy 2020-ra a magyar gazdaság legyen fejlesztéspolitikai szempontból a régió, a Visegrádi Négyek, illetve az újonnan csatlakozók tagállamok (Románia, Horvátország) tekintetében a legversenyképesebb. A 2020-2027 közötti időszakban egyáltalán számíthat-e az ország arra, hogy lesz-e fejlesztéspolitikai forrás, amit az európai uniós nettó befizetős tagállamok finanszíroznak, abba szerintem ma sokkal több kétség van, mint abban, hogy erre bizonyosan számíthatnánk. Én bízom benne, hogy sikerült egy viszonylag széleskörű képet adnom a fejlesztéspolitikai rendszer átalakításáról, jövőbeni működéséről.

Nagyon remélem azt, hogy ha ez a rendszer ténylegesen működni fog, akkor az én kollégáim az önök kollégáival vagy akár önökkel csak ilyen rendezvények tekintetében tájékoztatás céljából kell, hogy találkozzanak és nem azért, mert elszámolási vitába kerülünk egymással, mint követelő és felszámolást koordináló szervezetek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és a következő napokra hasznos tanácskozást kívánok!

Piti Zoltán

Köszönjük szépen az előadást! Az idő elteltére tekintettel, ha esetleg 2 kérdésre volna lehetőség, akkor nem tudom, van-e valakinek az elhangzottakhoz kapcsolódóan? Ha nincs, akkor nekem lenne, megragadván a lehetőséget, hogy itt állok a mikrofonnál.

Felszámolóként ezekkel a projektfinanszírozásokkal általában ugye sajnálatos módon a behajthatatlansági nyilatkozatok kapcsán találkozunk sok esetben. Felszámoló mellett cégvezetők is vagyunk, ezért annyiban érint bennünket ez a kérdés, hogy ez a fejlesztéspolitikai rendszer mikortól tud beindulni? Mikortól várható az, hogy élni tudnak a vállalkozások (mi is, ezeken belül) ezekkel a lehetőségekkel? A másik kérdésem, a már elbírált pályázatok kifizetése várhatóan mikor történhet meg?

Csepreghy Nándor

Köszönöm szépen. A mikor kérdés az egyik legfontosabb. Jövő héten írja alá miniszterelnök úr az Európai Unió leköszönő elnökével, Barroso elnök úrral azt a megállapodást, ami lényegében egy keretszerződés a következő 7 évre Magyarország és Brüsszel között. A szerződés azt tartalmazza, hogy azért a 10500 milliárd forintért Magyarországnak mit kell cserébe tennie. Maga az aktus a politikusok számára fontos, mert azt igazolja, hogy jól végezzük a dolgunkat, és az összes sajtóhírral ellentétben végig tudtuk vinni a bizottságon az akaratunkat. A pályázók számára pedig azért fontos, mert ettől a pillanattól kezdve a kormányzat megkezdheti a 2014/20-as pályázatoknak a kiírását. A szerződést operatív programok támasztják alá. Ebből 17 volt az előző időszakban, 10 lesz a következőben.

Várhatóan jövő év első felében fogja elfogadni a bizottság, de addig is már szeptember-október fordulóján új pályázatokat szeretnénk kiírni gazdaságfejlesztés témakörében. De a teljes pályázati kör megjelenésére 2015 márciusában lehet számítani. Egyes gazdaságfejlesztési pályázatokra már most ősszel, a teljes pályázati kör 2015 márciusában legkésőbb megjelenik. A másik kérdésre válaszolva, hogy a már elnyert pályázatok, hogy állnak...amennyiben a támogatási szerződések aláírásra kerültek, akkor van egy fizetési ütemezés mindenkinél. Eseti jellegű kérdésekre én tudok válaszolni, ha kapok egy anyagot, hogy hol vannak eltérések. A normál ütemezés szerint a pályázathoz kapcsolódó számlák benyújtását követően 30 napon belül legkésőbb 60 napon belül fizetnie kell az intézményrendszernek. Ha valahol ettől eltérést tapasztalnak, mint gazdasági szereplők, akkor elnök úron keresztül ezeket a konkrét projekteket eljuttatják hozzánk, azt ígérni tudom, hogy egy héten belül konkrét választ kapnak, ha nincs kifizetés, annak mi a konkrét oka az adott projekt kapcsán. De általánosságban ez a 30-60 napos szabály a mérvadó.

Piti Zoltán

Köszönöm szépen a választ és köszönöm szépen az előadást is.

Felkérném dr. Kunfalvi Zoltán urat, tartsa meg tájékoztatását a felszámolókat érintő várható jövőbeni változásokról.

DR. KUNFALVI ZOLTÁN

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt hölgyeim és uraim! Örömmel köszöntöm önöket a FOE ez évi szakmai konferenciáján. Tavaly csaknem azonos időszakban volt már alkalmam részt venni a FOE által immár hagyományosan megszervezendő szakmai napokon. Akkor alapvetően az éppen folyamatban lévő és érdeklődésre számot tartó pályázati eljárásról tartottunk tájékoztatást. Az elmúlt egy évben jelentős változások történtek. A következő szűk fél órában ezt szeretném vázlatosan bemutatni az önök számára, azokra a kérdésekre is kitérve, ami feltételezhetően nagyobb érdeklődésre tart számot.

Lássuk először is, hogy az **új Felszámolói Névjegyzék** felállításával összefüggésben milyen fontosabb események történtek az elmúlt időszakban. A Felszámolói Névjegyzék megújítása mindamellet, hogy európai uniós kötelezettségünk is, kiemelt kormányzati szándék volt, hogy a jövőben a felszámolási tevékenységet kizárólag magas szakmai színvonalon és szabályszerűen működő felszámoló szervezetek végezhessenek. Ezért a Felszámolói Névjegyzék megújítására kiírt pályázati feltételek is meglehetősen szigorúak voltak. A pályázati kiírásra nem csak az eddig felszámoló szervezetek jelentkezhetek, hanem azonos eséllyel indult minden olyan gazdasági társaság, amely a pályázati kiírásban és a jogszabályban rögzített feltételeknek megfelelt. Az új Felszámolói Névjegyzékbe összesen 130 pályázó nyert felvételt, ugyanakkor a benyújtott pályázatok száma ennek közel háromszorosa volt. A pályázati kérelmeket szakmai szempontból egy 9 tagú értékelő bizottság vizsgálta, mely a pályázatok értékelésének részeként tavaly szeptember és november hónap folyamán minden pályázó esetében személyes meghallgatást tartott. A pályázati eljárás ügyintézési határideje a pályázat benyújtására nyitva állt határidő leteltét követő 6 hónap, azaz 2013. december 15. napja volt. A Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal pályázati eljárást lezáró határozatokat az értékelő bizottság javaslatának alapul vételével az előírt határidőben meghozta. A hivatalnak a releváns jogszabályok következetes rendelkezései alapján a pályázati eljárás lezárását követően a korábban hatályos Felszámolói Névjegyzéket meg kellett szüntetnie oly módon, hogy abból valamennyi felszámoló szervezetet törölte. Így a korábbi névjegyzékből nem csak az új névjegyzékbe felvételt nem nyert felszámoló szervezetek kerültek törlésre, hanem valamennyi felszámoló szervezet. Ez tette lehetővé ugyanis, hogy a jogalkotói szándéknak megfelelő új névjegyzék a pályázati eljárás befejezését követően felállításra kerüljön. Ezzel egyidejűleg a korábbi névjegyzék jogfolytonosság nélkül szűnhessen meg. A törlő határozatok meghozatalát követően került sor a pályázaton nyertes gazdasági társaságok névjegyzékbe történő bejegyzésre. A bejegyző határozatok jogerőre emelkedését követően, 2014. február 15.-én állt fel az új Felszámolói Névjegyzék. A felszámolók jegyzékét a hivatal a Hivatalos Értesítő 2014. évi 11. számában tette közzé. A lista emellett elérhető a hivatal honlapján és a Céglépcsőben is. A felszámolók kijelölése 2014. február 15. napját követően kizárólag az új Felszámolói Névjegyzékből történik. Meg kell jegyezni, hogy a végleges rangsor szerint **az első 130 helyen végzett pályázó 46%-a már korábban is működő felszámoló szervezet, míg 54%-a az új pályázók közül került ki.** Mint ismert, a névjegyzékben szereplő felszámolóknak 7 év elteltével egy újabb pályázati eljárás keretében ismét bizonyítaniuk kell alkalmasságukat ahhoz, hogy folytathassák a tevékenységet.

Néhány gondolat a **Felszámolói Névjegyzék nyilvánosságáról.** Az új Felszámolói Névjegyzék felállítását követően rövid időn belül megkeresés érkezett hozzánk a Felszámolók és Vagyonfelügyelők Országos Egyesületének Elnökségétől a névjegyzéki adatok nyilvánossá, közzé tételével és a névjegyzéki adatokhoz történő közvetlen hozzáféréssel

kapcsolatban. A FOE érdekvédelmi okokból sérelmesnek tartotta, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal honlapján nem elérhető egy olyan napra készen vezetett és a nyilvánosság számára is könnyen hozzáférhető lista, amely tartalmazza a felszámoló szervezetek Cstv. 27/C § 4. szakasza szerinti nyilvános adatait.

Ezzel kapcsolatban az Igazságügyi Minisztériummal közös álláspontunk továbbra is az, hogy a nyilvánosság követelményének megfelel a kérelemre történő betekintés lehetősége is, mivel a hatályos jogszabályi előírások nem követelik meg a névjegyzéket vezető szervtől sem a honlapján történő közzétételét, sem a névjegyzéki adatokba történő közvetlen és folyamatos betekintés lehetővé tételét.

Azonban ahogy azt már korábban is hangsúlyoztuk, a FOE Elnöksége felé, nem zárkozunk el annak lehetőségétől, hogy a jövőben az átláthatóság fokozottabb biztosítása érdekében a honlapunkon is közvetlenül hozzáférhetővé tegyünk egyes névjegyzéki adatokat. Már a tavalyi konferencián is említést tettünk arról, hogy a korábbi, elavultnak tekinthető névjegyzék-vezetési szoftvert és az informatikai alkalmazást megújítjuk. Így a névjegyzék vezetés és beszámoltatás feladatát jelentősen megkönnyíti mára egy kifejezetten a hivatal megrendelésére kifejlesztett névjegyzék-vezetési szoftver. A névjegyzék vezetés feladatokkal kapcsolatos adminisztrációban segítségünkre lévő szoftver komplex kereső funkcióval ellátott, amely a hatályos jogszabályi környezetnek megfelelően tartja nyilván a szükséges adatokat. Elmondható, hogy naprakész névjegyzéki adatokkal rendelkezünk, továbbá az adatokban, különösen a működési területtel kapcsolatban bekövetkező változásokat valamennyi esetben soron kívül megküldjük az elektronikus kijelölő rendszert üzemeltető Országos Bírósági Hivatalnak.

Lássuk azokat a legfőbb tapasztalatokat, amik az elmúlt időszak **hatósági tevékenységével függenek össze.**

Először is a **változásbejegyzési kérelmekkel** kapcsolatos tapasztalatokról említenék néhány gondolatot. A névjegyzékvezetéssel kapcsolatos hatósági feladatok mennyiségileg legnagyobb részét jelenleg a felszámoló szervezetek által benyújtott változásbejegyzési kérelmek elbírálása jelenti. Az ügyintézésre nyitva álló határidő a felszámoló névjegyzékéről szóló 114/2006-os kormányrendelet alapján 2 hónap. Ez év májusában egy biankó formanyomtatványt készítettünk változásbejegyzési kérelmek egyszerűsítése érdekében. Az elektronikus kijelölő rendszer üzemeltetéséért felelős Országos Bírósági Hivatal a névjegyzéki adatokban bekövetkezett jogerős változásokról heti rendszerességgel tájékoztatják ügyintézőink. A hivatal az adatváltozásokat az érdemi határozat jogerőre emelkedését követően haladéktalanul közzé teszi a Cégléletről és személyügyi közleményként a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben is. A felszámoló szervezetekről 2014. február 15. és 2014. augusztus 31. között összesen 476 kérelem érkezett, amely névjegyzéki adatokban bekövetkezett változások átvezetésére vonatkozott. A legtöbb, csaknem 250 kérelem a felszámoló szervezetek által foglalkoztatott személyek vonatkozásában került benyújtásra. Tehát jelentős mértékű fluktuáció volt a pályázati időszak és a tényleges működés megkezdése során. Emellett jelentős számban érkeztek bejelentések a működési terület, székhely, fióktelep megváltozása miatt. Az adatváltozások átvezetése iránti kérelmeket a hivatal az esetek 95%-ban teljesítette. Mindössze 24 esetben került sor valamilyen oknál fogva a kérelem elutasítására. Legtöbb esetben az elutasítás okát az képezi, hogy a felszámoló szervezetek a pályázati kiírásban tett valamely többletvállalásukat vagy többletvállalásukkal ellentétes tartalmú változás iránti kérelmet terjesztettek elő. Hangsúlyozni szeretném, hogy kiemelt figyelmet kívánunk fordítani a pályázati eljárásban tett kötelezettségvállalások következetes betartására, a

vállalások teljesítésének folyamatos ellenőrzésére. Mint ismert a nyilvántartó szerv a felszámoló szervezetet akár törölheti is a névjegyzékből, ha felhívásra nem teljesíti a névjegyzékbe történő felvételével kapcsolatos pályázatában vállalt többletfeltételeket.

Nézzük, hogy melyek azok a jellemzően **visszatérő szakmai kérdések**, amelyekkel az elmúlt időszakban találkoztunk.

Talán a legfontosabb, bár nem mindenkit érint **a tulajdonosi szerkezet fenntartásával kapcsolatos kötelezettségvállalás értelmezése**. A pályázati eljárás során tett egyik legfontosabb többletvállalás a tulajdonosi szerkezet megtartására vonatkozott. A felszámoló névjegyzékéről szóló kormányrendelet 3.§ 13 bekezdése szerint „a pontozásnál előnyt jelent, ha a pályázó közvetlen és közvetett többségi befolyással rendelkező tulajdonosai magánszemélyek és ezen tulajdonosi szerkezet fenntartását vállalják a névjegyzékbe vételtől számított legalább 7 évig”. Az elmúlt hónapban magas számban érkeztek olyan változásbejegyzési kérelmek, melyek valamilyen módon a pályázati eljárás során meglévő és aszerint értékelt tulajdonosi szerkezet megváltoztatását célozták. Ezért fontosnak tartom, hogy e helyen néhány mondatban említést tegyünk a tulajdonosi szerkezet fenntartására vonatkozó kötelezettségvállalás mibenlétéről.

A csődtörvény 2011/2012. évi módosításai folyamatosan szigorították a felszámoló tevékenység szakmai és gazdasági feltételeit a korrupció és a visszaélések megelőzése érdekében átlátható tulajdonosi szerkezetet követelt meg a cégtulajdonosoktól. Továbbá következetesebbé tették az összeférhetlenségi szabályokat is. Kormányzati cél volt a felszámoló szervezetek hatékonyabb ellenőrzése, ezért a felszámoló szervezetekre nézve széleskörű és rendszeres adatszolgáltatási, továbbá szakmai, gazdasági beszámolási kötelezettség került előírásra. Maguk a pályázati feltételek is elsősorban szakmai, jogi és átláthatósági ellenőrzési szempontokat érvényesítettek és azt célozták, hogy a felszámolói szakma ne váljon az üzleti érdekek kiszolgálójává. Erre tekintettel a szakma művelőinek kiválasztásakor az igazságszolgáltatás alapelveinek érvényesüléséhez fűződő közbizalmat tartotta a jogalkotó szem előtt és ezt az elvet érvényesítette a pályázati feltételeknél is.

A tulajdonosi szerkezet fenntartására vonatkozó kötelezettség a pályázati felhívás részét is képezte, ugyanakkor a kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozat megtétele nem volt kötelező. Amennyiben azonban a pályázó tett ilyen többletvállalást, az számára a pályázat értékelésekor előnyként került elbírálásra. A pályázati elbíráláskor fennálló tulajdonosi kör és tulajdonosi szerkezet több ponton is vizsgálat tárgyát képezte és értékelésre került, ezáltal hozzájárult a pályázati eljárásban elért eredményhez. A magánszemély tulajdonosok száma és személye részesedési aránya és esetleges személyes közreműködése mellett az is vizsgálat tárgyát képezte, hogy a pályázó és tulajdonosai tagjai, részvényesei, vezető tisztségviselői és foglalkoztatottjai rendelkeznek-e más pályázó szervezetben közvetlen vagy közvetett részesedéssel. Előnyként került értékelésre, ha a fent nevezettek vállalták, hogy a névjegyzékbe vételtől számított 7 éven belül – törvényes öröklést kivéve – sem szereznek más felszámoló szervezetben közvetlen vagy közvetett részesedést. Az előbbieket mellett különös súllyal került figyelembe vételre a magánszemély tulajdonosok legalább 7 éves időszakos személyes közreműködéssel vállalják a felszámolással, vagyonfelügyelettel összefüggő teendők ellátását. A legtöbb pályázó a pályázati eljárás során rendszeresített nyilatkozatban kötelezettségvállalást tett a tulajdonosi szerkezet fenntartására. A pályázati feltételt a jogalkotó annak érdekében rögzítette mind a kormányrendeletben, mind a pályázati felhívásban, mivel kiemelten fontosnak tartotta és tartja a pályázat beadásakor és a bírálathoz meglévő tulajdonosi kör a felszámolói szervezetek tulajdonosi szerkezetének változatlanosságát, a jogalkotó által nem kívánt tulajdonosváltozások megelőzését. Az ilyen többletvállalást az értékelő bizottság is emiatt részesítette kedvező elbírálásban. A pályázók tulajdonosi szerkezete és annak átláthatósága a pályázati eljárásban tehát értékelésre került és az értékelő

bizottság többek között ezekkel a paraméterekkel találta alkalmasnak a pályázó szervezetet arra, hogy bekerüljön az új Felszámolói Névjegyzék keretszámba. A tulajdonosi szerkezet fenntartására vonatkozó kötelezettségvállalás a pályázati eljárás során egy olyan előnyt jelentő értékelési szempont volt, amely nem pusztán a pályázati kiírás egyik pontját képezte, hanem maga a kormányrendelet is kifejezetten tartalmazza, ezáltal is jelezve annak fontosságát. Ezért álláspontunk szerint a status quo fenntartása különösen a tulajdonosi szerkezet kapcsán kiemelten fontos. A tulajdonosokat érintően maga a csődtörvény is szigorú összeférhetetlenségi szabályokat fogalmaz meg a visszaélések elkerülése érdekében. Mivel az átláthatóságot és ellenőrizhetőséget a gyakori tulajdonosváltások jelentős mértékben csökkentik, ezért került előírásra a tulajdonosi szerkezet megtartására vonatkozóan a 7 éves fenntartási időszak.

A tulajdonostársak közötti belső részesedési arány megváltozása önmagában nem sérti a tulajdonosi szerkezet megtartására vonatkozóan tett kötelezettségvállalást, ha annak következtében a felszámoló szervezet közvetlen és közvetett többségi befolyással rendelkező tulajdonosai továbbra is magánszemélyek. Ugyanakkor az üzletrészek, részvények kívülálló, harmadik személyre történő átruházása az átruházás jogcímétől és indokától függetlenül – a törvényes öröklés esetét kivéve – már sértheti a pályázati eljárásban tett kötelezettségvállalást, lévén, hogy a tulajdonosi kör megváltozása egy olyan feltételt érint, amelyet a pályázati eljárás során az értékelő bizottság is figyelembe vett és a pályázati eljárás időpontjában fennálló állapot szerint értékelt. A tulajdonosi szerkezet fenntartására vállalt kötelezettség tehát a kívülálló harmadik fél, tag vagy részvényes bevonásának tilalmát jelenti.

Ahogy azt a változásbejegyzési hatósági eljárás során is hangsúlyoztuk, a kérelemre válaszolt határozatainkban, a tulajdonosok rendelkezési jogát természetesen tiszteletben tartva az elidegenítés és terhelés tilalmát nem írhatjuk elő. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy adott üzletrész kívülálló harmadik félre történő átruházása ne vonhatná maga után az új Felszámolói Névjegyzékből történő törlést figyelemmel a kormányrendelet 5.§ 1 bekezdésében foglaltakra. A felszámolói tevékenységet csak azok a gazdálkodó szervezetek végezhetnek, akik szerepelnek az új Felszámolói Névjegyzékben. A névjegyzékben szereplés azonban nem tekinthető olyan jogosultságnak, ami a vállalt pályázati feltételek megsértése, nem teljesítése esetén megakadályozhatná a névjegyzékből való törlést. Mivel a közigazgatási eljárás során a pályázó szervezet nevében a képviselőre jogosult személy tette a kötelezettségvállalást, így az annak megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási jogi szankción a felszámoló szervezet Felszámolói Névjegyzékből való törlése is magát a felszámoló szervezetet és nem közvetlenül annak tulajdonosait sújtja, érinti.

Szintén a tulajdonosi szerkezet fenntartása mellett gyakori kérdés **a leterheltnek minősült törvényszékek illetékességi területének meghatározása, ill. a működési terület fogalma.**

A leterhelt törvényszék illetékességi területén lévő székhely vagy fióktelep fenntartására vonatkozó kötelezettség is természetesen csak a Felszámolói Névjegyzékben szereplő felszámoló szervezetekre vonatkozik.

A pályázati eljárásban azok a törvényszékek minősültek leterheltnek, ahol a csődeljárások, felszámolási eljárások, kényszer-végelszámolások, vagyonrendezési eljárások számához képest kevés felszámoló szervezet működik. A leterhelt törvényszékek listája az Országos Bírósági Hivatal tájékoztatása alapján került megállapításra. Az előnyben részesítés feltétele

az volt, hogy a pályázó vállalta, hogy a leterheltnak minősült törvényszék illetékességi területén székhelyet vagy fióktelepet tart fenn.

Az a felszámoló szervezet, amely a pályázatában leterheltnak minősült törvényszék illetékességi területén jelölt meg székhelyet vagy fióktelepet és kötelezettségvállalásra vonatkozó nyilatkozatot tett, az a névjegyzékbe vételtől számított 7 évig köteles fenntartani székhelyet vagy egy fióktelepet annak a leterhelt törvényszéknek az illetékességi területén, ami a vállalásában szerepelt.

Mit jelent ehhez képest a működési terület fogalma az elektronikus kijelölések tekintetében? A KIH-hez érkezett megkeresés arra vonatkozóan is, hogy a felszámoló szervezetek elektronikus kijelölésénél mely jogszabály rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni a működési terület fogalmának értelmezésekor. Ugyanis a felszámolók, vagyonfelügyelők, ideiglenes vagyonfelügyelők elektronikus kijelölésének szabályairól szóló 36/2010-es IRM rendelet is tartalmaz egy működési területtel kapcsolatos szabályozást. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a két jogszabálynak eltérő a személyi és tárgyi hatálya. A felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendelet előbb már idézett rendelkezései az új névjegyzék felállításával kapcsolatos pályázati eljárásra vonatkozóan határoztak meg olyan feltételeket, amelyeknek teljesítése előnyt jelentett a pályázat elbírálása során.

A pályázó szervezet a névjegyzékbe vétel esetén 7 évig köteles fenntartani székhelyet vagy fióktelepet annak a leterhelt törvényszéknek az illetékességi területén, ami a pályázati eljárásban tett vállalásban szerepel.

Az elektronikus kijelölést szabályozó 36/2010-es rendelet viszont már a Felszámolók Névjegyzékébe felvett felszámoló szervezetekre vonatkozóan határoz meg a kijelöléssel kapcsolatos technikai jellegű szabályokat. Az elektronikus kijelölésénél az elsődleges szempont a felszámoló szervezetek közötti arányos és egyenletes ügyelosztás és itt nincs jelentősége annak, hogy az adott törvényszék a fentiek alapján leterheltnak minősül-e vagy sem. Ezért ha egy felszámoló szervezet székhellyel vagy fiókteleppel rendelkezik egy adott ítéltábla illetékességi területén, akkor az ítéltábla illetékességi területén lévő valamennyi törvényszéktől kijelölést fog kapni a hivatkozott IRM rendelet meghatározott szorzószám és súlyzószám alkalmazása szerint, hogy ott székhelyet vagy fióktelepet működtet. Így tehát minél több ítéltábla illetékességi területén rendelkezik irodával egy felszámoló szervezet, annál több ügyben kaphat kijelölést. Fentiek alapján az elektronikus kijelölések tekintetében a 36/2010-es IRM rendelet foglalt rendelkezést kell irányadónak tekinteni.

Számos észrevétel érkezett **a kijelölésekkel kapcsolatos elektronikus eljárásról is**. Az elektronikus kijelölésekkel kapcsolatban kaptunk olyan megkereséseket, amelyben felvetődött, hogy a kijelölések számadatai alapján a kijelölési rendszer nem veszi figyelembe a felszámoló szervezetek leterheltségét, mivel a legtöbb kijelölést a már régóta működő ún. nagy felszámoló szervezetek kapják. Erre vonatkozóan tájékoztatást kértünk az Országos Bírósági Hivaltaltól, akiktől azt az információt kaptuk, minden esetben kivizsgálták a hozzájuk is beérkező észrevételeket a kijelölésekkel kapcsolatban és minden esetben megállapították, hogy a kijelölés nem sértette az arányos és egyenletes ügyelosztásra vonatkozó követelményeket. Maga a rendszer 2014. március 15.-ét követően szigorú biztonsági előírások szerint működik. Ezek esetleges manipulálására nincs lehetőség. A kijelölésről szóló bírósági határozatok jogerőre emelkedésének elhúzódása miatt tűnhet úgy, hogy egyes, már korábban is működő felszámoló szervezetek több fizetésképtelenségi eljárásban kaptak kijelölést, mint más felszámolók.

Szintén visszatérő kérdés a **Pécsi Tudományegyetem által kiállított szakirányú szakképzettséget igazoló oklevelek elfogadhatósága**. A névjegyzék-vezetési tapasztalatok körében mindenképpen említést érdemel, hogy a Pécsi Tudományegyetem által kiállított szakirányú szakképzettséget igazoló oklevelek több felszámoló társaságot érintenek.

A Pécsi Tudományegyetem által 2014 évben kiállított felszámolói és vagyonfelügyeleti specialista végzettséggel rendelkeznek néhányan. Az Oktatási Hivatal több esetben 2014 évet megelőzően adott szakhatósági állásfoglalást arra vonatkozóan, hogy a tudományegyetem által kiállított specialista végzettség nem felel meg a csődtörvény 27/C § 1 bekezdésébe foglalt felszámolási és vagyonfelügyeleti szakképzettségnek. Ezt egyébként az Állam- és Jogtudományi Kar szakirányú továbbképzése keretében lehetett megszerezni fizetésképtelenségi szakjogász végzettség és csődjogi jogi szakokleveles szakember szakképzettség keretében. 2013. július 31.-én az Oktatási Hivatal nyilvántartásba vette a Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kara által indított felszámolási és vagyonfelügyeleti specialista elnevezésű 4 féléves szakirányú továbbképzési szakot. A meghirdetés kezdő tanéve 2013/2014 tanév első féléve volt. Jelenleg nincs tudomásunk arról, hogy miként számítanak be a Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karán indult képzésbe a Pécsi Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán szerzett szakképzettségek, melyek alapvetően – utóbbi esetben a jogi ismeretekre alapoztak és felszámolóbiztosi tevékenység végzésére nem jogosítanak.

Ezért e tekintetben ismételten az Oktatási Hivatal állásfoglalását kértük, melynek megtörténtéig a Pécsi Tudományegyetem által kiállított felszámolói és vagyonfelügyeleti végzettséget igazoló oklevelek elfogadhatóságáról nem tudunk érdemben határozatot hozni.

Ennyit szerettem volna a legfontosabb és a leginkább érdeklődésre számot tartó kérdésekről tájékoztatást nyújtani. Most pedig rövid áttekintést adnék arról, hogy a szakterületet érintően **milyen új feladatokra számíthatunk**.

Utaltam rá, hogy kiemelt figyelmet fordítunk a jogszabályi előírások és pályázati eljárásban tett kötelezettségvállalások következetes betartására, a vállalások teljesítésének folyamatos ellenőrzésére. A csődtörvény alapján már eddig is lehetősége volt a Felszámolói Névjegyzéket vezető szervezetnek, hogy **hatósági ellenőrzés** keretében vizsgálja a felszámolói tevékenységet végzők jogszabályszerű működését. A felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendelet márciusi módosításával a hatósági ellenőrzési jogkör egyes elemei már jogszabályi szinten is megjelentek. A nyilvántartó szerv számára a módosítással lehetőség nyílik arra is, hogy akár helyszíni ellenőrzés keretében is vizsgálhassa, hogy a felszámoló szervezet eleget tesz-e a pályázatban vállalt kötelezettségének, adatszolgáltatási kötelezettségét, naprakészen tartja-e honlapját, és belső szabályzatai, nyilvántartásai megfelelnek-e a jogszabályi előírásoknak.

A hivatal honlapján elérhető a 2014 évre vonatkozó ellenőrzési tervünk.

Szintén fontos feladata a hivatalnak – ill. azt gondolom a FOE-nak is – a felszámolóbiztosok **kötelező szakmai továbbképzésének előkészítése**. A bizalmi vagyongazdálkodásról és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi 15-ös törvény több ponton is módosította a csődtörvény, melyek túlnyomó többsége 2014. március 15.-én lépett hatályba. A módosítás több új feladatot rótt a hivatalra. Az újítások közé sorolható ama rendelkezés is, miszerint a felszámolóbiztosoknak legalább két évente kötelező szakmai továbbképzésen kell részt venniük, és az erről szóló igazolást a felszámoló köteles lesz megküldeni a nyilvántartást vezető hatóságnak. A szakmai továbbképzési kötelezettségnek először 2015. december 31-ig kell eleget tenni. A rendszeres és kötelező szakmai továbbképzési kötelezettség célja annak

biztosítása, hogy a felszámolóbiztosok a munkájuk végzéséhez naprakész, magas színvonalú és korszerű elméleti ismeretekkel, továbbá az ezen ismeretek alkalmazásához szükséges gyakorlati képességekkel egyaránt rendelkezzenek. A csődtörvény 27/C §-hoz fűzött átmeneti rendelkezés felkészülési időt biztosít a továbbképzések megszervezéséhez és azok elvégzéséhez. A felkészülési idő alatt az érintett szervezetek bevonásával kell meghatároznunk a továbbképzési kötelezettség teljesítésének jogszabályi feltételrendszerét.

Egy szakértőkből álló munkacsoport felállítását tervezzük a rendszeres szakmai továbbképzési kötelezettség részletszabályainak meghatározása érdekében. A szakmai egyeztetéseken feltétlenül számítunk a FOE és az Országos Bírósági Hivatal közreműködésére. A továbbképzések előkészítésében és a szakmai egyeztetésekben a későbbiekben szeretnénk bevonni a szakirányú szakképzéseket nyújtó felsőoktatási intézményeket is. A továbbképzés lebonyolításáért felelős szervezetet a képzési tematika és tartalom meghatározását követően lesz célszerű meghatározni.

Szintén, erre utalt már elnök úr is, lényeges változás 2015. január 1.-től **az elektronikus értékesítési rendszer** bevezetése. A felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak elektronikus értékesítéséről szóló 17/2014-es kormányrendelet értelmében január 1.-i hatállyal a Magyarországon lefolytatott felszámolási eljárásokhoz kapcsolódóan új, egységesített elektronikus árverési felületet kell létrehozni elektronikus értékesítési rendszer EÉR elnevezéssel, amely a felszámolási eljárásokban az adósok vagyontárgyainak elektronikus értékesítését lesz hivatott lebonyolítani. Az online felület fő funkciója a felszámolási eljárások során történő vagyontárgy értékesítéseknek egy egységes felületre történő integrálása.

A kormány a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalt jelölte ki a rendszer létrehozására, működtetésére, és üzemeltetésére. Az értékesítés részletes szabályait az előbb említett EÉR rendelet határozza meg. Az új Felszámolói Névjegyzék létrehozásával illetve a nyilvántartás és ellenőrzés modernizálásával megnyílt a lehetőség arra, hogy a hitelezői védelem erősítése és a felszámolási eljárások keretében történő vagyoneértékesítések hatékonyságának növelése érdekében egy új a világhálón elérhető elektronikus értékesítési rendszert hozzunk létre. A csődtörvény vonatkozó rendelkezései alapozták meg, majd a 17/2014-es rendelet öntötte formába a rendszert. A szoftver és értékesítési felület kialakítása jelenleg folyamatban van.

Az EÉR várakozásaink szerint lendületet adhat a felszámolások során esedékes értékesítéseknek. Egy olyan online árverési és pályáztatási felületet képez, amely licitálóként, vásárlóként bárki számára elérhető lesz. A felszámolók számára pedig kötelező minden olyan esetben, amikor a vagyontárgyakat a csődtörvény rendelkezései szerint árverés vagy pályázat útján kötelező értékesíteni. Az árverések és pályázatok esetében is a rendszer lehetőséget biztosít arra, hogy átutalás vagy bankkártyás fizetéssel a világhálón keresztül az értékesítésbe bárki bekapcsolódjon, licitáljon, vásároljon. A korábbi árverési felületekkel ellentétben az EÉR számos szűrővel, keresővel lesz ellátva, melyek segítségével a betekintők illetve regisztrált licitálók egyes vagyoncsoportokon belül kereshetnek, az ún. laikus felhasználók is részt vehetnek ezeken az értékesítéseken. Az egyes licitálásokon történő részvétel regisztrációhoz lesz kötve, melynek keretében a licitálók adatai is rögzítésre kerülnek. Az árverési felület hasonlóan működik majd, várakozásaink szerint, mint az ismert értékesítési felületek. Rendszergazdai feladatokat ellátó személyzettel, ügyfélszolgálatl az esetleges problémák elhárítására, és a felhasználói észrevételek feldolgozására. A rendszer előnye, hogy biztonságos és stabil. A felületen történő összes cselekményt a rendszer naplózza és eltárolja. Így az értékesítés és az üzemeltetés is transzparenssé válik. Az EÉR használatáról

természetesen még az ősz folyamán, az alkalmazás hatályba lépését megelőzően az egyesülettel együttműködve több körös felhasználói oktatást fogunk tartani.

Végezetül néhány szó a **szervezeti átalakulásról**, picit eltávolodva a szakmai kérdésektől. Szeretnék említést tenni a névjegyzék-vezetést érintő szervezeti változásról is.

A kormány tagjainak feladat és hatásköréről szóló 152/2014-es kormányrendelettel a nemzeti fejlesztési miniszter feladat és hatáskörébe került át a felszámolási és végelszámolási szakterület, míg a csőd-eljárással kapcsolatos jogszabályok előkészítése változatlanul az igazságügyért felelős miniszter hatáskörében maradt.

Itt kívánom megjegyezni, hogy az ősz folyamán napirenden van a hatályos csődjogi szabályozás nem generális, hanem egyes pontokra célzott módosítása.

Ugyancsak a közeljövőben veszi át a Felszámolói Névjegyzék vezetésével kapcsolatos feladatokat a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a Közigazgatási és Igazságügyi Hivataltól.

A szervezeti átalakulástól függetlenül a Felszámolói Névjegyzékért felelős szakterület kiemelt célja, hogy minél szorosabb partnerségi kapcsolatot tartson fenn a fizetéseketelenségi eljárásokban érintett állami és civil szervezetekkel, így különösen a Felszámolók és Vagyonfelügyelők Országos Egyesületével. Remélem, hogy ezt követően is hatékonyan tudunk majd együttműködni az előttünk álló nem kevés feladat megoldásában.

Köszönöm szépen a figyelmüket, és a mai napra eredményes szakmai egyeztetést és jó pihenést kívánok!

Piti Zoltán

Köszönjük szépen az előadást. Először is egy szolgálati közlemény, amit elfelejtettünk az előadás elején bejelenteni. Természetesen, ahogy eddig is hangfelvétel készül az ülésről. Ennek figyelembe vételével kellene a kérdéseket feltenni. Meg is adnám a lehetőséget, akinek kérdése van, nyugodtan tegye fel.

Kérdés - Ádám Éva, LIKVID-B KFT.

Köszönöm szépen. Igazából itt a 191-es kormányrendelet bogarászása során találkoztunk a 114/2006-os felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendeletnek a kicsi módosításáról, ami nyilván egy meghatározott szándékot képvisel. A névjegyzék szövegezése a 3 § 14-es bekezdéséről szól, ami azt jelenti, hogy az átalakulás és szervezeti formaváltás esetén kellett a felszámolónak a kötelezettségvállalásait fenntartani. Ez a szöveg módosult augusztus 1.-től, átalakulás, egyesülés, szétválás szövegre. Vannak kósza hírek arról is, hogy a felszámoló szervezetek számát szeretnék csökkenteni 20-30 céggel. Van-e elvárás kormány részéről a KIH-el szemben, hogy bizonyos ellenőrzések kapcsán, illetve a megnövekedett felszámoló szervezetek száma és a lecsökkent munkák tekintetében a felszámoló szervezeteknek a számát szeretnék csökkenteni? **Illetve amikor egyesülés, szétválás, átalakulás van, akkor 2 társaságnál, ha egyesülnek, akkor melyik társaságnak a kötelezettségvállalásait figyelik? Milyen ellenőrzésekre, milyen eljárásokra lehet számítani?**

dr. Kunfalvi Zoltán

Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy a pályázati kiírás, ill a kormányrendeletnek legjelentősebb mértékű módosítása viszonylag friss, egy-két éves múltra tekint vissza. Kormányzati szándék nincs arra vonatkozóan, hogy ezt a jelenlegi 130-as keretszámot

csökkentjük. Éppen körültekintő szakmai szervezetekkel folytatott (különösen az OBH-ra utalnék) egyeztetés eredménye ez a mostani 130-as keretszám. Elég sok kósza hírt hall az ember. Hozzám is eljut számtalan ebből. Jó néhány esetben nem egészen értem, hogy merülhetnek fel. Nincs erre vonatkozóan szándék. A kérdés második felére vonatkozóan nem tudnék nyilatkozatot tenni a szétválás, egyesülés kapcsán. Ezt úgy gondolom, hogy konkrét esetben tudnám megválaszolni az ön számára.

Kérdés - Gulyik Zsolt, ABSOLVENTUM KFT.

Azt szeretném megkérdezni, hogy tulajdonosi szerkezettel kapcsolatban a változással összefüggésben, mind a névjegyzékre vonatkozó pályázat, mind a 114-es rendelet is hangsúlyozta, hogy a többségi tulajdonos. **A kisebbségi tulajdonosok változásában ez hogyan jelenik meg, tekintettel arra, hogy a törvény is többségi tulajdonosról beszél? Ott ahol nincs többségi tulajdonos, ott lehet-e bármilyen változás? Még egyszer mondom, kisebbségi, tehát a taggyűlési szavazati arány szempontjából gondolom fontos ez a kérdés. Többségi van benne a törvényben és nem az összes tulajdonos.**

dr. Kunfalvi Zoltán

Kérdésre válaszolva, az álláspontunk az, amit talán ki is hangsúlyoztam, vagy ha nem, akkor még egyszer említeném, hogy a teljes tulajdonosi körre vonatkozó az értelmezésünk szerint.

Tehát kívülálló harmadik személy, ha erre irányult a kérdés, kisebbségi tulajdonosként sem tud bekerülni. Kizárólag a jelenlegi tulajdonosi szerkezeten belüli mozgás néhány törvényi esetet kivéve alkalmazható.

Vágó Zsuzsanna, AUDIT REORG KFT.

Kérdésem az lenne pontosítás, a pécsi oklevél nem jogosít felszámolóbiztosítói tevékenységre vagy nincs állásfoglalás ebben a kérdésben?

dr. Kunfalvi Zoltán

Az Oktatási Hivatalt megkerestük ennek kapcsán, mert nem egy, nem kettő céget érint. Várjuk az állásfoglalásukat ebben a tekintetben. Itt tartalmi szempontból kell a közgáz és a jogi kar képzését összehasonlítani. Alapvetően a tematikája a kettőnek nem egészen fedi egymást. Nekünk ebből a szempontból vannak kétségeink. Nem egyértelműen eldöntött az, hogy nem. *Jelen állás szerint, ameddig a hivataltól nem kapunk egy szakmai állásfoglalást, addig ezek függőben vannak ezen felszámolóbiztosoknak a bejegyzése.*

Kérdés:

Nekem lenne egy kérdésem **a székhely és fióktelep fenntartással kapcsolatban.** A törvény székhely illetve fióktelep fenntartásáról rendelkezik. **Ha valamelyik szervezet székhelyet fióktelepre szeretne változtatni, akkor ennek van-e akadálya?** Illetve a leterhelt törvényszékek tekintetében volt egy pályázat, ami visszavonásra került, később új pályázat került kiírásra. Kétszer jelent meg a KIH honlapján a leterhelt törvényszékek listája, és nem egyezik meg ez a két lista. Gondolom, hogy az utóbbi, a második pályázatnál közzé tett listát kell figyelembe venni.

dr. Kunfalvi Zoltán

Igen, az utóbbi kérdésre a válaszom.

Az elsőre, **a székhely tekintetében szigorú értelmezés történik.** Ha mondjuk, a Fővárosi Törvényszék területén van a székhely, akkor nem lehet fióktelepre kicserélni. **A fióktelepek nyilván egymás között működhetnek. De fióktelep, székhely nem.** A névjegyzékbe

felvételtkor mindenki kötelezettséget vállalt erre. Ezek a szigorú értelmezések azokra a székhely, illetve fióktelepre vonatkoznak, ami az akkori kötelezettségvállalási nyilatkozatban szerepel.

Piti Zoltán

Ha nincs több kérdés, akkor köszönjük szépen az előadást és a válaszokat.

Napirend szerint, most egy rövid kávészünetre kerülne sor 10 percen. 25-kor szeretnénk a napot tovább folytatni.

Somogyi Ferenc

Csak összefoglalóan, a NAV Veszprém Megyei Igazgatóságát, a Veszprémi Törvényszék két bíróját Ferencnét és Zámolyi Líviát, valamint a Fejér Megyei NAV képviselőjét.

Azt gondolom, hogy folytatjuk a programot. Átadom a szót Börcsök Sanyinak és tulajdonképpen biztos vagyok benne, hogy sok szakmai ismereteket fogunk kapni.

Börcsök Sándor

Miután esetlegesen lankadó figyelmünket kellőképpen felébresztettük a kint elfogyasztott kávéval, folytassuk a talán egyik legérdekesebb programunkkal. Előadóinkat be kellene mutatnom. Sokat gondolkodtam, mondjak-e róluk valamit? De szerintem nem mondok szinte semmit sem azon kívül, hogy nevük brand a szakmában. Az udvariasság szabályait betartva dr. Csöke Andrea bírónő lesz az egyik előadónk. A másik pedig dr. Juhász László úr, akinek bírói munkásságát, publicisztikáját ismerjük. Némi cinkos kikacsintással a mellettem ülőkre elmondom, hogy a csóddal indítunk, aztán majd felszámolással folytatunk. Az első szakasznak Juhász doktor az előadója, a másodiknak meg Csöke bírónő. Mivel csúszásban vagyunk, ezért javaslatom az lenne, hogy hallgassuk figyelemmel az előadóinkat, gyűjtsük össze kérdéseinket, ha idő engedi, akkor lehet kérdéseket is feltenni. De azt mondom, hogy a délután 2 órakor kezdődő fórumon az esetlegesen fel nem tett kérdésekre megválaszolására is lesz mód. Szólítom Juhász doktor urat, hogy kezdje meg előadását. Kivetítés előadás lesz. Szerintem nagyon érdekes lesz.

CSÓD

Dr. Juhász László

Köszönöm a felvezetést. Szeretettel köszöntök mindenkit. Megköszönöm a felkérést is. Miután tényleg nagyon elszaladt az idő, ezért én belevágok. Egyetlen reflexiót Somogyi elnök úrnak a bevezetőben mondott mondatára, hogy ilyen temetkezési vállalkozónak érzi magát néha. Van egy anekdota, hogy a sírásó a plébános urat kollégának szólította, és a plébános ezen megsértődött. Pedig nem kellett volna, mert valahol kollégák. Mi is kollégák vagyunk, bírók felszámoló, még ha ezt néha el is felejt egy-két kolléga. Andreával abban állapodtunk meg, hogy az új Ptk. és a csódtörvény kapcsolatáról már nem fogunk önknek semmit mondani, mert több előadást tartottunk ebben a témában. Az volt az elképzelésünk, hogy a legújabb csőd- és felszámolási eljárásokat érintő kérdésekről, döntésekről fogunk tartani itt egy rövidebb előadást. Ezt úgy osztottuk meg egymás között, hogy én a csődeljárásról fogok beszélni, Andrea pedig a felszámolási eljárásról. Amikor ezt így egyeztetettük, akkor úgy gondoltam, hogy a csődeljárás egy kisebb terület, viszont rengeteg változás, pontosítás történt az eljárás szabályaiban, részben a bírói gyakorlatban. Kicsit összefoglalom mindazt, ami ezen a jogterületen történt, hogy ne csak ilyen kis szilánkok legyenek, hanem a változásokat megpróbáljuk időrendben követni. Bele is vágok. Az előadásom vázlatát vetítettük rá a következőre. Amíg megjelenik a dolog, egy kis statisztikai adatot fogok mondani. A csődeljárás jelenlegi szabályainak a kialakulásáról, bár rövid az idő, de azért összefoglalom. A

bírói gyakorlat alakulása egyes vitás kérdésekben. Újabban felmerülő problémákról fogunk beszélni.

A múltkori FOE értekezleten már felvittem ezt a statisztikát, akkor összehasonlítottuk a felszámolási eljárással is. Ezzel a statisztikával csak azt szerettem volna jelezni, hogy országosan még mindig nagyon kevés csődeljárás indul. Ennek az oka többrétű. Majd amikor a bírói gyakorlatot ismertetem, látni fogjuk, hogy nagyon nagy szerepe van a jogalkalmazási bizonytalanságnak is abban, hogy a cégek kétszer is meggondolják, hogy egy csődeljárást kezdeményeznek maguk ellen. Megpróbáltam beszerezni az idei első féléves statisztika adatokat, de azt mondták, hogy még a mai napig nem zárták le a 2014 első félévet. Így nem tudom, hogy a 2013-ban bekövetkezett számszerű emelkedés egy tendencia vagy egy kivételes eset okozta. Egy nagyobb több mint 20 tagú cégcsoportnak a csődjét adták be a Fővárosi Törvényszékhez. Lehetséges, hogy valami emelkedés lesz, de ezt nem tudjuk. Majd legközelebb elmondjuk.

A csődeljárás történetét nagyon röviden, mert tényleg rövid az idő. Első sorban azért mondom ezt el, mert nagyon várjuk, igényeljük, hogy végre elkezdődjön a munka egy új csődtörvény megalkotására. Az új csődtörvény megalkotásakor a jogalkotónak már nemcsak külföldi példákat lehet figyelembe venni, hanem magyar példákat is, hogy esetleg a csődeljárás szabályait hogyan alakítja.

Azoknak, akik nem olyan régen kapcsolódtak be ennek a csődeljárásnak, felszámolási eljárásnak a történetébe, csak emlékeztetőül mondom el, hogy amikor 1992. január 1.-én hatályba lépett a 1991. évi 49-es törvény, akkor egy hatalmas csődhullám indult el az országban, mert kötelező volt a csőd bejelentése. Ez is lehet egy modell, hogy kötelezővé tesszük a csődeljárást. Ott akkor, ha 90 napon túli tartozása volt a cégnek. Gyorsan moratóriumot kapott. Ha sikertelen volt a csődeljárás, akkor átfordult felszámolási eljárásba. Tehát egy mondatban kb. ez volt ennek az eljárásnak a szabályrendszere. Tudjuk, hogy nagyon kevés cégnek sikerült akkoriban sikeres csődeljárást végigvinni. Úgyhogy tömegesen indultak a felszámolások. Ez a privatizációnak egy sajátos formája volt, mert felszámolásban megvették a vagyont. 1993-ban már túllépett a jogalkotás ezen a modellen és egy olyan modellt szabályozott, amely szerint önkéntes volt a csőd. Nagyarányú hitelezői hozzájárulással lehetett megkapni a moratóriumot, és viszonylag nagyarányú hitelezői hozzájárulás kellett a csődhöz. Nem is működött. Nem tettem fel a régi statisztikai adatokat. Voltak olyan évek, ahol az egész országban 8-10 csődeljárás indult, amiből látszott, hogy ez az eljárási forma nem működik. Jött a 2008 évi válság, amiről szó volt a bevezetőben és az akkori kormánzatnak választ kellett adnia arra a kérdésre, hogy miként próbálja a cégeket megmenteni, hogy ne tömeges felszámolások legyenek. Ennek a 2009. évi 51-es törvénnyel bevezetett változásnak az volt a lényege, hogy bevezették az azonnali moratóriumot, ami a jogalkalmazásnak már régóta kérése volt. Csökkentették az egyességhez hozzájáruló hitelezői arányt. Az egyezséget már a bíróság hagyja jóvá, tehát átalakult az egyezés. És a sikertelen csődeljárás ismét átfordul felszámolási eljárássá. Gyakorlatilag ez a szabályrendszer 2011 évben egy kicsit módosult, de ez a szabályrendszer él ma is. A csődeljárás szabályait tulajdonképpen a 2014. évi 15.-ös törvény módosította, amely a csődeljárásba is bevezette azt a szabályt, amit korábban már betettek a felszámolási eljárásba, hogy a jóhiszeműség, tisztesség követelményét figyelembe kell venni a csődegyezés megkötésekor. Erről majd később szó lesz, azért emeltem ki ezt a változást. Nagyon fontosnak tartom itt is hangsúlyozni, hogy a törvény szövegét és a bírói gyakorlatot egységesen lehet csak értelmezni. Mindig meg kell nézni egy adott időszakban hatályos törvényszöveghez milyen bírói gyakorlat kapcsolódik. Tudomásom szerint – nem tudom – ügyvédek, felszámolók miből dolgoznak, én komplex jogtárból dolgozom. Ha megnézem a csődnek a szabályait és a komplex jogtárat, akkor 90-es évekből származó döntések is benne vannak a csőd szabályai

között, ami esetleg megtévesztheti azt, aki azt hiszi, ez most is alkalmazható eseti döntés. Ezeket én mindig próbálom korigálni. Volt két olyan tanácskozás, ami rendkívül fontos volt a csődszabályok értelmezése szempontjából. Az egyik a felszámolóbírák 2012. februári értekezlete, ahol kb. 100 felszámoló bíró volt. Ezt Andreával közösen vezettük fel, hogy milyen problémák lehetnek a 2011. évi módosítás kapcsán. Itt elfogadott a közösség egy bizonyos értelmezést, amelyek úgy, ahogy élnek. Időnként látom, döntésekben is visszaköszönnek. Az utóbbi időben a civilisztikai vezetők 2014 májusában tartottak egy több napos értekezletet, ahol több felszámolós kérdésben is állást foglaltak. Ezeket az állásfoglalásokat is adott esetben fogom ismertetni.

Egyetlen döntést tettem fel erre a diára, ezt a döntést pedig a következő ok miatt. Az előbb elmondtam, hogy mindig az adott szabályozáshoz kapcsolódó bírói gyakorlatot kell értelmezni. 2011. évi módosítás előtt jogalkotási hiba miatt nem volt szabályozva az, hogy mi annak a hitelezőnek a sorsa, aki a csődeljárásba nem jelentkezik be. Ezért aztán Pécsen volt egy tanácskozás, ahol az ország minden ítélőtáblája, a Kúria részt vett. Ezen a tanácskozáson azt mondtuk, sajnos a törvény rossz, ezért nincs elzárva ez a hitelező attól, hogy ha nem jelentkezett be a csődeljárásba, akkor külön eljárásban érvényesítse az igényét. Tudtuk, hogy ez a szembemegy a csőd koncepciójával, de a tételes szabályozás alapján akkor nem találtuk a kivezető utat. Ennek megfelelően volt, aki ezt a részt kihasználva járt el. 2012 márciusi új szabályok megszületése után egy konkrét perben a Kúria hozott egy döntést, amely kicsit helyre tette ezt a kérdést. Kimondta azt, hogy hiába nem szabályozta a törvény azt, hogy elveszti a jogát a jogérvényesítésre az, aki nem jelentkezik be a csődeljárásban, ha azért nem jelentkezik be, hogy ezzel kikerülje a csődeljárásnak a szabályait és magasabb kielégítéshez jusson, akkor ez a személy joggal való visszaélést valósít meg. A Kúria nem látta érvényesíthetőnek az ilyen követelést. Itt egy korábbi szabályozás alapján született egy olyan döntés, amely esetlegesen még most is folyó perekben befolyásolhatja a bíróságoknak a döntését.

Most elkezdem a csődtörvény egyes rendelkezéseit úgy ismertetni, hogy kapcsolódjanak bizonyos témákhoz a döntések.

A vagyonfelügyelő

Önök, felszámolók, vagyonfelügyelőként járnak el. Igaz, tudok róla, hogy sok felszámoló szervezet tanácsadással is foglalkozik hitelezők részére ad tanácsokat, hogy egy csődeljárást hogy kezdeményezzenek, hogy járjanak el a csődeljárás során. Akár úgy is járhatnak, mint Karinthy egyik novellájában a hős, amikor írja, hogy azt álmodtam, hogy két macska voltam és játszottam egymással. Két oldalról kell megközelíteni egy adott kérdést. A vagyonfelügyelő szerepe átalakult a korábbi, 2009 előtti vagyonfelügyelői szerephez képest. Mégis azt mondom, hogy a vagyonfelügyelő rendkívül fontos szereplője a csődeljárásnak. Nem egy szemlélődő típusú szakember, aki ott üldögélhet, hanem felelősségi szabályok miatt és a Cstv. konkrét szabályai miatt nagyon fontos feladata van. Mindjárt itt értesültem olyan problémákról, amelyekkel belevághatunk a kérdéskör közepébe.

Előfordul, hogy a vagyonfelügyelő a hozzá érkezett hitelezői igénybejelentéseket, amelyeket neki kell minősíteni, nem minősíti, hanem azt mondja, hogy elutasítom vagy bírósághoz terjesztem fel. Hát ilyet nem lehet csinálni. A törvény ezt nem teszi lehetővé. A vagyonfelügyelő foglaljon állást és majd a hitelező eldönti, hogy megkifogásolja ezt a vagyonfelügyelői álláspontot, vagy pedig elfogadja. Nincs harmadik út, nem lehet elhárítani a döntést. Egy BDT-t tettem be, ami nagyon friss, 2014. évi BDT, amelyben kimondta a Fővárosi Ítéltábla, hogy a határidőben bejelentett hitelezői igényt a vagyonfelügyelő nem utasíthatja el, azt vitatott vagy nem vitatott igényként nyilvántartásba kell vennie.

dr. Csőke Andrea

Bocsánat, csak meg szeretném, erősíteni, amit Laci mondott. Ami a felszámolási eljárásban van, hogy vitatom, aztán vitatott igényként a bírósághoz felterjesztem, ilyen nincs a csődeljárásban. Azt kell mondani, hogy igen vagy nem. Tehát vagy elfogadom vagy elutasítom. Az elutasításban vitatom. Nem tartozunk, stb. de olyan nincs, hogy nyilatkozzál, aztán majd felterjesztelek a bírósághoz. Sajnos ilyen több esetben is észleltük a nagyon kevés felérkezett csődeljárásban. Tehát dönteni kell. Azt majd a hitelező vagy kifogásolja vagy nem. Olyan nincsen, hogy felterjesztem csődeljárásban a bírósághoz és a bíróság majd eldönti, hogy van a hitelezőnek igénye vagy nincs. A vagyongfelügyelőnek állást kell foglalni.

dr. Juhász László

Köszönöm szépen. Miután négykezest játszunk, ezért így működik. A vagyongfelügyelő kapcsán a következő és jövőbe mutató (a jövőt úgy értem, hogy akár egy új csődtörvény felé mutató döntése is a Kúriának) ez a Gfv. VII. 30.034/2013/10 számú határozat, melyben azt fejtette ki a Kúria, hogy sajnos a csődeljárás szabályai között a felszámolóbiztoshoz hasonlóan nincs egy vagyongfelügyelő biztos kifejezés a törvényben. Elmosódik, hogy mi a vagyongfelügyelő, mint szervezet és a vagyongfelügyelő biztos (nevezzük így), mint egy személyi döntéshozónak a szerepe. A Kúria itt elvi szinten emelte azt ki, hogy ezt el kell tudni határolni és nem szabad összemosni. Erre egy konkrét példát is tudok mondani. Előfordult, hogy a vagyongfelügyelő nem vett részt a csődtárgyaláson, hanem egy meghatalmazottat küldött. Hát a törvényi szabályozás szerint ilyet nem lehet csinálni. Ha a vagyongfelügyelő biztosnak részt kell vennie a csődtárgyaláson – mondta ki a Kúria ebben a Gfv. VII.30.034/2013/10 számú határozatában. Ha nem tud részt venni, akkor a vagyongfelügyelő szervezetnek egy másik vagyongfelügyelő biztost kell delegálni ebben a csődeljárásban, mert ez nem az a terület, ahol egy ügyvédi meghatalmazással el lehet intézni a dolgokat. Ahogy írja a döntést: „szükséges szakértelem biztosításának követelményére tekintettel” nem lehet ezt az eljárást követni. Ezzel én lezártam a vagyongfelügyelő kérdéskörét. Nyilván még van egy pár kérdés, de hát mindenre nem jut időnk.

A következő pár diában **a követelések bejelentése a csődeljárásokban kapcsolatos kérdéskört** elemzem. Amikor hatályba lépett ez az új csődeljárási szabályrendszer, részt vettem egy hasonló FOE rendezvényen, ahol arról vitatkoztak a kollégák, hogy a reg. díjat mikor fizetheti be a hitelező? Muszáj az igénybejelentési határidő alatt befizetni vagy ráérnek később is. Az volt a többségi, tehát a felszámolóknak az álláspontja, hogy az az érdekünk, hogy minél többen jelentkezzenek be. Miért ne fogadhatnánk el akár az első hitelezői gyűlésen a befizetést? Ez egy bizonytalanság volt a gyakorlatban. A dián szereplő elvi bírósági határozatban a Legfelsőbb Bíróság, ill. Kúria kimondta, hogy a regisztrációs díjat is ugyanabban a határidőben be kell fizetni, mint ahogy az igénybejelentést megteszi a hitelező, mert különben elkésetté válik a bejelentése. Ez egy nagyon fontos, nagyon lényeges döntés volt és megint egy bizonytalanságot megszüntetett a Kúria ezzel a döntésével. Sőt! Mondhatom, hogy ez a döntés volt a kiindulópontja annak, hogy a felszámolási eljárásban is szigorodtak ezek a szabályok. Egyre inkább kitisztul, hogy működik ott is a reg. díj befizetése a követelés bejelentéséhez képest. Erről azt hiszem, délután lesz szó.

A jelenlegi szabályok szerint a bejelentési határidő nem jogvesztő. Ezen sokat gondolkodtunk Andreával is, minek tekintsük ezt a határidőt, mert nem azt mondja a törvény, hogy utána elveszti a jogát, mint például felszámolásban a 180 napos határidőnél, hanem csak bizonyos korlátozások vannak. Ezeket feltettem a diára. Az egyességekötésben nem vehet részt, aki nem jelentkezik be. Az egyezés hatálya nem terjed ki rá. A bejelentési határidő elmulasztása, amelyet nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja az adós ellen követelését nem érvényesítheti. Azonban a más által kezdeményezett felszámolási eljárásban bejelentheti a követelést. Ott van egy korlátozás. Ezzel csak azt akarom alátámasztani még egyszer, hogy

nem jogvesztő a határidő, de bizony a jogvesztéshez nagyon közeli állapot alakul ki. Egyéb szempontok szerint ennek majd lesz jelentősége a kezességnél. Például, hogy lehet a kezes követelését érvényesíteni, ennek szerepe van, de ezt az új Ptk. kapcsán elmondtuk.

Még ehhez a kérdéskörhöz – **a követelések nyilvántartásba vételével kapcsolatos kérdéskörhöz** – a következő pár dolgot szeretném elmondani. A vitatott igénnyel kapcsolatban, a gyakorlatban rendkívül nagy bizonytalanság volt a törvény hatályba lépése után. Senki nem tudta, hogy mi a helyzet akkor, ha már van egy per folyamatban vagy ha nem indítja meg a pert a hitelező, hogyan kell tekinteni. A törvény szövege is egy kicsit ellentmondásos. A 2012. februári bírói tanácskozás elfogadott egy állásfoglalást, melyet feltettem a diára. Ez a következő: ha határidőben bejelentett követelés, ami után nyilvántartásba vételi díjat a hitelező megfizette, a vagyonfelügyelő vitatja, úgy a hitelező dönthet. Vagy a vagyonfelügyelő nyilatkozatában meghatározott határidőn belül igazolja, hogy a peres eljárást az adóssal szemben megindítja. Ennek elmaradása esetén (és ez nagyon fontos megállapítása volt ennek a tanácskozásnak) a vagyonfelügyelőnek a hitelezőt törölnie kell a nyilvántartásból és a nyilvántartásba vételi díjat vissza kell utalnia. Ez direkt a törvényben nincs szabályozva, de logikusan következik a csődeljárás szabályaiból, hogy a vagyonfelügyelőnek így kell eljárnia ezekben az esetekben. Mindjárt a következő dián egy kúriai döntést is hozzá tudok rendelni. Vagy a másik lehetősége az, hogy kifogást nyújt be a bírósághoz, hogy miért lett ő vitatott hitelezői igénnyel rendelkező. Ez a döntés, melyre szeretnék hivatkozni ez a Gfv. X.30.174/2012/7-es számú döntés, amelyben a Kúria megerősítette a bírói tanácskozásnak ezt az állásfoglalását, tehát hogy a vagyonfelügyelőnek a hitelezői nyilvántartásból törölni kell az igényt és vissza kell utalni a részére a nyilvántartásba vételi díjat. Azért fontos, hogy a Kúria ezt egy konkrét döntésbe beemelte, mert egy tanácskozáson kialakított álláspont gyakorlatilag senkit nem köt. Tehát még azt a bírót sem, aki megszavazta, hogy így legyen. Tehát, amikor egy konkrét döntésben megjelenik egy ilyen álláspont, főleg, ha kúriai döntésben, az orientálja a gyakorlatot. Megerősítette még a Kúriának egyik döntése azt a kérdést, miért fontos az, hogy a követeléseket a kezdetben megfelelően nyilvántartásba vegye a vagyonfelügyelő? A Cspkf. VII.30146/2013/3-as számú határozat, ahol beidéztem a Kúria döntésének a legfontosabb megállapításait. Olyat is, ami később még elő fog kerülni. A kifogásnak a csődeljárásban azért van nagy jelentősége, mert az adós és a hitelező közötti egyezség tartalmának kialakításába a bíróság nem avatkozhat be (ezt körbe járjuk még egyszer), azt nem vizsgálhatja. A hitelezőknek joguk van arra, hogy a vagyonfelügyelő által elfogadott besorolt követelések tekintetében kifogást terjesszenek elő, akár saját, akár más hitelező tekintetében. Így alakul ki az a hitelezői kör, amely a csődegyezséget el fogja bírálni.

Megyünk egyre mélyebben. A követelések nyilvántartásba vétele kapcsán az egyik sok vitát kiváltó kérdés az a törvényi rendelkezés, hogy **a közokiratba foglalt követelés nem lehet vitatni**. Hogy ezt a bírói gyakorlat hogyan értelmezi és hogyan kezeli? Több döntést idézek a következő diában is. A Fővárosi Ítéltábla 12 Cspkf. 43.418/2012 számú ügyének a tényállása szerint a hitelező és az adós közokiratba foglalt lízingszerződést kötöttek, amelyet a hitelező közjegyzői okiratba foglaltan mondott fel. Ebben a közjegyzői okiratban rögzítette a hitelező a lízingbe vevő terhelő fizetési kötelezettség összegét is. Az adós azonban pert indított a lízingbe adó ellen. Nem fogadta el ezt az elszámolást. Itt kellett a vagyonfelügyelőnek dönteni, hogy a csődeljárásban a bejelentett követelést miként fogadja el. A vagyonfelügyelő úgy mérlegelte, hogy miután peresítették a követeléseit egy részét, részben vitatott, részben nem vitatott kategóriába sorolta. Az ítéltáblának viszont az volt az álláspontja, hogy nem lett volna mérlegelési lehetősége a vagyonfelügyelőnek. Ezt nem vitatott követelésként kellett volna teljes egészében figyelembe venni. A következő döntésben ugyanezt erősíti meg a

Fővárosi Ítéltábla. Tehát ez egy következetes gyakorlat, hogy a vagyonfelügyelőnek nincs mérlegelési lehetősége a közokiratba foglalt követelések besorolását illetően. Azokat nem vitatott követelésként nyilvántartásba kell vennie. Felmerül a kérdés, hogy akkor vitatható-e a közokiratba foglalt követelés? Ebben a kérdésben ítéltáblai döntés és kúriai döntés is született. A Fővárosi Ítéltábla az előbb ismertetett gyakorlatnak megfelelően azt mondta, hogy nem lehet vitatottként figyelembe venni akkor sem ezeket a követeléseket, ha korábban pert indított a hitelező vagy az adós a hitelező ellen. Ez a perindítás nem befolyásolja a nyilvántartásba vételt. Viszont a Kúria azt mondta a Gfv. X.30.174/2012/7 számú határozatában, hogy az adóssal szemben a csődeljárás kezdő időpontjában már folyamatban lévő bírósági vagy más hatósági eljárásokban a hitelező által érvényesített követeléseket csak akkor lehet az eljárásban alkalmazandó, jogszabályok alapján nem vitatott igényként elismerni, és ennek alapján a hitelező részére szavazatot biztosítani, ha az érvényesítésre irányuló eljárás jogerősen befejeződött. Itt a Kúria meglehetősen határozott álláspontot foglalt el ebben a kérdésben. Rámutat az indokolás (az indokolásból vettem ki alulról a második bekezdést), hogy csak akkor alkalmazandó a Cstv. 12. szakasz 4. bekezdése, ha az adóssal szemben nincs folyamatban peres eljárás és a vagyonfelügyelőnek kell a hitelezői igényt elismert vagy nem elismert, nem vitatott jellegét megállapítani.

Részt vettem tavaly egy bírói tanácskozáson, ahol ebben a kérdésben nagyon nagy vita volt a bírók között. Kialakult a gyakorlatban, a bírák a csődeljárásokat a megindítók személye szerint 2 kategóriába sorolták. Az egyik elnevezése a proficsőd, amikor megfelelő szakapparátussal rendelkező és jogászai segítséggel felfegyverkezett adósok indítják meg a csődöt. És már előre eltervezik, hogy mit kell csinálniuk. Ezekben az eljárásokban azt tapasztalták a bírók, hogy pert indítanak az adósok a hitelező ellen azért, hogy vitatottá tegyék a követelést és innen kezdve előfordulhat, mondjuk egy bank milliárdos követelését vitatottá teszik és két 500 ezer forintos követeléssel rendelkező hitelező fogja eldönteni, hogy mondjuk a bank 10 %-ot kap vissza a pénzéből 100 % helyett. Emiatt a bírák elkezdtek azon gondolkodni, hogy lehet-e azt csinálni, hogy a felszámoló bíró azt mondja, hogy igaz, hogy pert indítottál, de ez a per mondjuk csak a kamatokra vonatkozik és a tőke összegét nem érinti? Ő, a felszámoló bíró tudja azt mondani, hogy adott 1 milliárd forint kölcsönt a hitelező. Az 1 milliárd az mindenképpen nem vitatott kategóriába kell kerüljön és ehhez megfelelő szavazatot kapjon a hitelező, csak a kamatok és az egyéb kérdés kerül a vitatott kategóriába. A tanácskozáson ebben nem sikerült állást foglalni, viszont Andreától tudom, hogy most van egy ügyük, amit ő nem mondhat el, amiben ez a kérdés. Ő nem mondhatja el, de én elmondhatom és véleményem is lehet róla. Véleményem szerint nem tekinthető a peres bíró hatáskörébe való beavatkozásnak az, ha egy felszámoló bíró mérlegeli ezeket a kérdéseket, amikor eldönti, hogy egy követelés vitatott vagy nem. Ez rendkívül fontos lehet, mert az eddigi tapasztalatok azt mondják, hogy a proficsődökben sorba félre teszik a nem kedves, nagy hitelezői igénnyel rendelkező hitelezőket és ezt az eljárási módot esetleg már itt is lehet kezelni. Később lesz egy másik megoldás is, amiről majd szó lesz. Mindenesetre figyeljék a kúriai döntéseket, mert ebben a kérdésben akkor választ kaphatnak.

Ebben a kérdéskörben is vannak speciális esetek. A Pécsi Ítéltábla előtt volt egy olyan ügy, hogy az adós vezetője a saját követelését közokiratba foglalta és elismertette az adóssal. Aláírta a hitelezőként és adósként is. Erre kimondta a Pécsi Ítéltábla az IH 2013/163 szám alatt közzétett döntésben, hogy ilyet nem lehet csinálni. Kivastagítottam, hogy álképviselőtől származó nyilatkozatnak tekintendő és nem lehet figyelembe venni. Ha a vagyonfelügyelő ilyennel találkozik, akkor erre mindenképpen figyeljen.

dr. Csóke Andrea

Arra szeretném felhívni a figyelmet, több ügyben előfordult, hogy úgy próbálnak meg biztosított hitelezői pozíciót kreálni maguknak, egyes hitelezőknek az adósok, hogy váltót

állítanak ki. Felhívom a figyelmet, hogy a váltó nem biztosíték. A vagyonsfelügyelő nehogy már a biztosított hitelezők között fogadja el. A váltó az egy gyorsítás, egy követelés, egy fizetési ígéret és az eljárási szabályok miatt nagyon gyorsan végrehajthatóvá lehet nyilvánítani, de az nem biztosíték. Erre tessék nagyon figyelni. Már több ügyben láttuk, csak nem volt eddig vita belőle. De ez nem jó így.

dr. Juhász László

A követelések nyilvántartásba vételénél maradvá érdekes probléma merült fel **a befolyással rendelkező követelések tekintetében**. Van ez a büntető rendelkezés a csődtörvényben, hogy negyedelni kell bizonyos körben a szavazatokat. Az a kérdés merült fel, hogy mondjuk a hozzátartozó követelése negyedelhető-e? A Fővárosi Ítéltábla a 12 Cspkf. 43.418/2012/3 számú döntésében azt mondta, hogy a szankcionált hitelezői kört nem terjesztette ki az adós tagjainak a hozzátartozóira, ennek következtében a hozzátartozók követelését is ugyanúgy kell kezelni, mint a többi követelést, aminek az a következménye, az a fontos konklúziónk, hogy a törvénynek a korlátozó rendelkezéseit nem lehet kiterjesztően értelmezni. Még ha érezzük is, hogy fonák a helyzet. A feleség bebaktat a közjegyzőhöz a férjével, csinálják ezt az okiratot, utána beadja a hitelező igényét. Ezt a törvény alkotónak kellene figyelni és erre valamilyen megoldást találni.

A következő kérdéskör egy konkrét ügy kapcsán merült fel, hogy **a többségi befolyás megállapításánál a közeli hozzátartozó tulajdonostársak tulajdoni részesedését és szavazati jogát figyelembe kell-e venni?** Szét lehet választani a kérdést a régi és az új Ptk. szabályai alapján. A most hatályos csődtörvény betette azt a rendelkezést a csődtörvénybe, hogy mi az a többségi befolyás és utal a Ptk.-ra. Az új Ptk. meg tételesen megmondja, hogy ki az, aki a többségi befolyás szempontjából figyelembe veendő. Azonban a régi Ptk.-ban ez még nem volt bent. Ezért vitatott kérdés volt, hogy kell-e a Ptk.-nak a többségi befolyásra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni vagy nem? A Fővárosi Törvényszék az egyik konkrét ügyben 9 Cspk. 011300061/19 számú ügyben azt mondta, hogy a többségi befolyás definícióját a Cstv. szempontjából is úgy kell értelmezni, mint ahogy a Ptk. értelmezi, ezért ennek megfelelően járt el. Nem is a döntés maga érdemében okoz figyelmet. Ebben az ügyben azt történt, hogy megvolt a hitelezői gyűlés, senki nem vitatta, hogy valakinek a szavazatát negyedelni kellene, mert a többségi befolyás kategóriába tartozik. A bíró hivatalból észlelte ezt és átírta a szavazatok számát. Nekem ez volt egy kicsit problémás az ügyben. Ha egy bíró hivatalból mindent átnézve így dönthet, akkor minek a kifogás? Akkor neki mindent észre kell venni. Ha van, kifogás, ha nincs kifogás. Azért is érdekes a helyzet, mert ha másodfokon előjön valaki ezzel a témával, a másodfokú bíróság kapásból azt fogja mondani, hogy miért nem kifogásoltál, miért nem hoztad ezt elő az eljárás elején. Nem is foglalkozik ezzel a kérdéssel. Kicsit elkanyarodtam a többségi befolyástól. Egyetlen döntést találtam, ami ezzel a kérdéssel foglalkozott. Ez a 12 Cspkf.44.020/2013/2 döntés. A tényállást kicsit leírtam a diában, amit gondoltam, megkapnak önök. Itt az volt a kérdés, hogy hozzá kell-e számítani a hozzátartozó szavazatát a többségi befolyásnál? Itt nem kellett hozzászámítani, mert a csődeljárás kezdő időpontjában nem volt az adós tagja az, akinek a részesedését hozzá lehetett volna számítani. Itt egy nemleges döntés született. Egyébként ennek a döntésnek gyakorlata nincs. Az új Ptk. alapján nem is lehet, mert teljesen egyértelmű a törvénynek a szövege.

Andreával pár hónapja a Lízingszövetségben tartottunk egy előadást a lízing és csődfelszámolás kérdésében. Azt tapasztaltuk, mikor felkészültünk az előadásra, hogy teljesen ellentétes gyakorlat van mind a csőd, mind a felszámolási eljárásban, abban a kérdéskörben, hogy **mit kell bejelenteni a lízingcégnek és a vagyonsfelügyelőnek mit kell figyelembe venni ahhoz, hogy ez a lízingcég a követelését megfelelően tudja érvényesíteni, kellő**

szavazat is legyen. Ennek csak a csőd részét mondom el nagyon rövidítve. A Kúria hozott a Gfv. VII.30.220/2012/6 szám alatt egy döntést, ami felszámolási eljárásra vonatkozott, de a felszámolási eljárásban tett megállapítások a csődeljárásban is érvényesek. Az egyik, amit nagyon fontos itt hangsúlyozni, hogy a lízingszerződés alapvetően egy pénzügyi szolgáltatás. Tulajdonképpen egy hitelnyújtás. Néha ez elsikkad egy kicsit, de ez rendkívül lényeges eleme a lízingszerződésnek, hogy egy hitelkihelyezés történik speciális szabályok szerint. Ezért mondhatjuk azt, hogy egy lízingcég, mint hitelező nem kerülhet előnyösebb helyzetbe, mint egy bank, amely biztosítja követelését mindenféle módon.

A nyílt végű és a zárt végű lízingnek a megoldásait vázoltuk fel. Fent van a dián, ezért kicsit gyorsítok. A lényeg a mi álláspontunk szerint az, hogy a lízingcégnek a csődeljárásban a teljes követelését be kell jelentenie. Azt is ami már lejárt és azt is, ami még nem járt le, de már létező követelés, mert így egyeztek meg. Ennyi lesz az adós által fizetendő összeg. Nem csak a lejárt, esetleg kisebb összeget, hanem a teljes összeget kell bejelenteni a csődeljárásban. A másik következmény, ami fontos, hogy a lízing az egy biztosíték. A lízingcég fenntartja a tulajdonjogot, ez egy nagyon erős biztosítékot jelent számára. Mégis a jogalkotó nem tartotta fontosnak, hogy a lízingszerződéseket a biztosított követelések közé tegye be. Volt is vitánk ebben Gárdosékkal kapcsolatban, akik ezt kifogásolták, hogy a bírói gyakorlat miatt nem ugrik át ezen és egy vagyongfelügyelő miért nem veszi be biztosított követeléseként a lízingszerződéseket? Szerintem ez elképesztő. Jogtudósként lehet, hogy lehet ilyet mondani, de én gyakorló vagyongfelügyelőként nem merném megcsinálni, hogy a törvény szövegével ellentétesen tegyek be egy követelést a biztosított követelések közé, mikor a törvény erről nem szól. Ha a teljes követelést bejelenti a lízingcég a felszámoló vagyongfelügyelőnek, akkor természetesen a teljes követelése után rendelkezik szavazattal, és ennek megfelelően döntheti el, hogy az egyezséghez hogy áll hozzá. A következő megállapításunk az volt, hogy a lízingbe vevő az esedékes lízingdíjakat a csődeljárás tartalma alatt nem fizetheti, mert a csődeljárás szabályai szerint megvan, hogy milyen kifizetéseket lehet eszközölni. Ezt azért kellett hangsúlyozni, mert több bíróság azt csinálta – és ezt a lízingcégek is visszaigazolták, hogy csak azt jelentették be a lízingcégek, ami már lejárt. A le nem járt követelést nem jelentették be, hanem mindig, amikor esedékessé vált, ha ment még a csődeljárás, akkor tették ezt a bejelentést. Ez a dia tartalmazza a mi megállapításunkat.

dr. Csőke Andrea

Ha valakinek ilyen konkrét ügye van, akkor a Gazdaság és Jogban jelent meg ez a cikk részletesen a lízing, a csőd és a felszámolás kapcsolatáról.

dr. Juhász László

Igen. Bele is írtam.

Két fajta eset lehetséges. Mikor megindul a csődeljárás, a kezdő időpontban a pénzügyi lízingszerződés már megszűnt, mert felmondták, mielőtt a csőd kezdő időpontja bekövetkezett. Ilyenkor, ugyan az adós birtokában lehet még a lízingtárgy, de a lízingbe vevőnek a tulajdonjoga fenn áll. Minden további nélkül pert indíthat a csődeljárás alatt álló adóssal szemben, hogy adja ki neki ezt a lízingtárgyat. A moratórium ebben nem akadályozza meg. Ez a leglényegesebb. A következő eset, amikor még folyamatban van, tehát nem szűnt meg a pénzügyi lízingszerződés, akkor jön az a megoldás, amit az előbb mondtam. A teljes összeget be kell jelenteni. Mi a következménye? Ha azt mondja a csődegyezség, hogy a hitelezők 10 %-ot kapnak nem biztosított kategóriában, akkor bizony a lízingcég is 10%-ot fog kapni. A másik súlyos következmény, ha ez az egyezség, akkor a nyílt végű pénzügyi lízingszerződés esetén az adós élhet azzal a jogával, hogy maradványértéken megvásárolja a lízingtárgyat és azt neki oda kell adni. A tulajdonjogot is meg fogja csökkentett összegben

szerezni. Ez ugye okoz gondot a hétköznapi életben, meg gondolkodásban? De gondoljunk a bankokra, akik ugyanígy járhatnak pedig ők is hitelt nyújtottak. Itt tovább elemeztük. Nem mondom tovább, mert tényleg szűk az idő és látom, nagyon rohan. Ide írtam a Gazdaság és Jog 2014. évi 3-as számában jelent meg az a közös cikkünk, amelyben végigelemeztük a csőd és felszámolási eljárásban ezeket az eseteket.

Tovább megyünk a **kifogás kérdéskörében**. Itt is érdekes fejlemények voltak az elmúlt időszakban. Az első problémával a bírói gyakorlat akkor találkozott, amikor el kellett dönteni, hogy a csődeljárás befejező határozat elleni fellebbezésben támadható-e a nem fellebbezhető végzéssel elbírált kérdés? Például, hogy vitatottként vagy nem vitatottként soroltak be valakit az eljárás során. Én beletettem ide a diába a Fővárosi Bíróságnak egy nagyon szépen megindokolt döntését, amely azt mondta, hogy nem támadható már a befejező végzésben az ilyen nem fellebbezhető határozat. De a bírói gyakorlat ezt felülírta és itt a Pp. általános szabálya a Pp. alapján kialakult gyakorlatot vette alapul. A Kúria ebben a Gfv. X.30.127/2012/9 számú határozatában kimondta, hogy támadható ez a döntés a csődeljárás befejező határozatban, mégpedig mind a két fajta kifogás tekintetében. (Ez is vita volt, hogy a 12. szakasz 5. bekezdése vagy a 15. szakasz 3. bekezdés ebbe a körbe tartozik.) ez a döntés helyre tette ezt a kérdést. Azóta is iránymutató módon és nem vitatható módon lezárta ezt a kérdéskört. Oda tettem még két másik döntést is csak annak illusztrálására, hogy most már egységes gyakorlatról van szó.

Akkor jöttek a finom kérdések. Érdemben elbírálták az én kifogásomat, majd támadhatom az eljárást befejező végzés elleni fellebbezésben. De ha érdemi vizsgálat nélkül utasították el az én kérelmemet, akkor is ez a helyzet? Itt is a Kúria tette rendbe a dolgokat ebben a Cspkf. VII.30.146/2013 számú határozatában, amit a BH-ban is közzétettek. Amikor azt mondta ki, hogy az ilyen végzés ellen külön fellebbezésnek van helye. Márpedig ha van külön fellebbezésnek helye, akkor azzal kell élni és nem az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben lehet felmelegíteni ezt a kérdést. És akkor jött, hogy igazolási kérelmet elutasították, az ellen van-e helye fellebbezésnek? Nincs helye fellebbezésnek.

Ezért támadható az eljárást befejező határozatban. Itt most 2 BDT-t, Ítéletáblai döntést tettem még be, amelyek ugyanezt a kérdéskört járják körül. Az elsőben a BDT 2013/2956 számú döntésében a Fővárosi Ítéletábla kimondta, hogy a csődeljárást befejező érdemi határozat elleni fellebbezésben a külön fellebbezéssel nem támadható végzés is támadható. Ez egy pécsi döntés volt. Ezzel a lehetőséggel azonban csak a hitelező élhet, akinek a kifogása alapján a külön fellebbezéssel nem támadható végzést a bíróság meghozta. Nem fellebbezhetnék én úgy hitelezőként az eljárást befejező végzés ellen, hogy a szomszédomnak elutasították a kifogását annak idején, hogy nem fellebbezhető végzéssel. Csak a saját esetemmel foglalkozhatok.

dr. Csőke Andrea

Ehhez kapcsolódóan most a napokban volt egy vita a Kúrián, illetve nem is volt köztünk vita a Kúrián. A másodfokú bíróság arra tért ki, hogy ha a hitelező nyújtotta be a kifogást (első fokon elbírálták), megszületik a csődeljárást befejező határozat, az ellen az adós, ha számára rossz ez a végső, akkor támadhatja azt. Nemcsak a hitelező támadhatja a külön fellebbezéssel nem támadhatót, az adós is kifogásolhatja. Ez nem volt kérdés nálunk. A másodfok beszélt erről.

dr. Juhász László

Természetes, hiszen az adós is fél ebben az eljárásban, tehát mindenképpen. Nagyon érdekes kérdésként merült fel az, hogy mi a teendő (és ez különösen akkor volt a 2012 évi módosítás előtt éles, amikor nagyon rövid határidő állt rendelkezésre az első hitelezői gyűlés megtartására), hogy megkötik az egyezséget és utána érkezik egy kifogás a bírósághoz, hogy

el kell-e bírálni az ilyen kifogást vagy azt kell mondani, hogy már megkötötték az egyezséget, most már nem tudok vele mit kezdeni. Itt is a Kúria tette helyre a kérdést, a Gfv. X.30.174/2012/7 számú döntésében. Gyakorlatilag azt mondta ki, ha késlekedik a hitelező, akkor elveszti azt a jogát, hogy ezt a kifogását elbírálják. Ha viszont nem késlekedik, azonnal él a kifogásolási jogával, akkor bizony el kell bírálni érdemben a kifogást. Akkor egy olyan érdekes helyzet alakul ki, hogy van egy egyezség és van egy kifogás. A Kúriának az a javaslata, ha még a moratóriumból kellő idő áll rendelkezésre, akkor egy ilyen elbírált kifogás módosíthatja esetleg az egyezség tartalmát, mert mondjuk annyi szavazatot ad valakinek, ami megváltoztathatja az egyezséget, akkor az adós vonja vissza az egyezséget és újra tárgyalja a most már megváltozott szavazattal rendelkező hitelezői körrel. És ezek után egy új egyezségi javaslatot fogadjanak el vagy tárgyaljanak újra. Még egy kérdést felvet, amit mindjárt fogok érinteni.

A következő kérdéskör a reorganizáció. Úgy szoktuk definiálni a csődeljárást, hogy ez egy reorganizációs eljárás. A célja az, hogy a cég helyreállítsa az életét és tovább tudjon működni. Konkrét csődügyeket egy közgazdász barátommal beszélünk át, és azt mondja, hol itt a reorganizáció? Azt mondja, hogy elengednek 70-80-90%-ot. Ez nem reorganizáció. A reorganizáció egészen más. Ebbe most nem megyek bele. A bírói gyakorlat el kezdett gondolkodni azon, hogy mit kezdjen ezzel a reorganizációs tervvel, amit a törvény előír, hogy az adósnak el kell készíteni. A Fővárosi Ítéltábla ebben a 12 Cspkf. 45.417/2010 (tehát elég régi) döntésében kimondta, hogy a reorganizációs programnak a vizsgálata a hitelező dolga. A bíróság azt ne nézze. Ha a hitelezőknek tetszik és elfogadják, megszavazzák, ha nem tetszik, nem szavazzák meg. Ettől eltérő álláspontot foglalt el pár évvel később a Debreceni Ítéltábla, amely azt mondja, hogy vizsgálni kell a bíróságnak, hogy ez az adósságrendezési, újjászervezési program kidolgozásra került-e és alkalmas-e arra, hogy a hitelezők részére azt a kifizetést teljesítsék, amelyet ígér az adós. Itt mindig visszajön a bírói aktivitás kérdése. Vannak olyan bírók, akik aktívak szeretnek lenni és olyan dologba is belemennek, amibe talán nem kellene. A szemléletbeli különbség meglátszik. Itt csak az a kérdés, ha valaki Debrecenbe kerül kijelölésre vagyonfelügyelőként, akkor az ottani álláspontot vegye figyelembe, míg ha a fővárosban, akkor az itteni álláspontot. Esetleg majd a Kúria helyre tesz egy döntéssel. Mindenképpen érezhető az eltérő megközelítés a bírák között. A Kúria is véleményt mondott ebben a reorganizációs terv kérdésében, csak egy kicsit más vetületben merült fel. Az a kérdés merült fel, ha egy cég azt mondja, hogy azért akarok csődöt indítani, mert nem akarok tovább gazdálkodni, de a hitelezőimet szeretném rendbe tenni, egy darabig ezt a gyakorlat elfogadta. A Kúria ezekben a döntésekben, amiket feltettem, az egyik a Gfv. VII.30.315/2013/3, a másik a BH-ban közzétett döntés egyértelműen kimondta, hogy a csődegyezséget a reorganizáció céljából kell megkötni és csak akkor lehet a csődegyezséget elfogadni a bíróság által, hogyha megállapítható az iratokból, hogy az adós a tevékenységét folytatni kívánja. Én is egy kicsit meglepődtem, mikor hallottam. De ha végigolvassuk ezt a kúriai döntést, akkor egyértelmű, hogy igaza van. Azért van igaza, kihangsúlyozza az egyik döntésben is, hogy nem az a célja a csődegyezésnek, hogy az adós megszabaduljon egy csomó adósságától és utána ezzel az adós vezetőit és tulajdonosokat is mentesíti olyan fizetési kötelezettség alól, ami bizony felmerülhet. Gondoljanak a 33/A szakaszra, meg a tulajdonosok felelősségére, ami komoly fenyegetést jelenthet adott esetben. Itt az indokolásból beírtam ezt a nagyon fontos mondatot: nem használható fel a csődeljárás jog intézménye olyan terhektől való esetleges mentesülés érdekében, amely a csődeljárás hiányában az adós vezető tisztségviselőjével vagy a tulajdonosával szemben érvényesíthetnek a hitelezők. Még egy bekezdést betettem a döntésből. Azt azért, mert a konkrét ügyben az merült fel, ha nem elég formális ez a reorganizációs program, akkor figyelembe lehet-e venni?

A konkrét ügyben azt mondta a Kúria, nem állapítható meg, hogy bárhol előterjesztette volna ezt a konkrét reorganizációs tervet a hitelező, ezért úgy tekintette, hogy nincs is neki ilyen. Egyezségi tárgyalás jegyzőkönyve. Az egyezségi tárgyalás jegyzőkönyvének elkészítése nem a vagyonsfelügyelő feladata, de azt ellen kell jegyeznie. Volt egy csörte a gyakorlatban, hogy mit jelent az ellenjegyzés? Az ellenjegyzésre, megint a Kúria tette helyre a kérdést ebben Gfv.X.30.174/2012/7 számú határozatában, mikor azt mondta, hogy ez az ellenjegyzés nem azonos az ügyvédi ellenjegyzéssel. Fővárosi Ítéltábla is mondott ilyet egy korábbi határozatában. Ami nagyon lényeges megint a számomra, hogy a Kúria nem formálisan vizsgálta. Azt mondta, ha aláírja a vagyonsfelügyelő a csődegyezséget, akkor gyakorlatilag ezzel ellenjegyezte, akkor is, ha nem írja oda, hogy ellen jegyzem. Ez azért lényeges, mert a Fővárosi Ítéltábla azt mondta, hogy nem hagyom jóvá az egyezséget, mert nem szerepelt benne ez a szó, ellen jegyzem. Azért írják oda. De ha a Kúriáig eljutnak, ennek már nem lesz jelentősége.

Következő vita: Főleg nagy cégeknél az egyezés megkötése nem olyan egyszerű dolog. Nem olyan, mint a Pp. 148, hogy összejön a felperes, alperes és akkor valamiben megegyeznek. Az volt a vita kérdése, hogy **az egyezés szövegébe mit kell belefoglalni?** Mindent, ami lényeges, ki milyen követeléssel rendelkezik stb. mindent, ami felmerült a csődegyezségi tárgyalás során, azt bele kell tenni ebbe az egyezésbe formálisan is egy szövegben legyen? Vagy pedig ezt különböző okiratokból ki kell tudni hámozni. Itt is a Fővárosi Ítéltábla volt az, aki szigorú álláspontra helyezkedett és azt mondta, csak az egyezés szövegét nézem, amikor elbírálok, hogy milyen módon állok hozzá ehhez a csődegyezéshez. Ha nincs benne minden ebben a formális egyezésben, akkor nem hagyható jóvá. A Kúria ebben a Gfv. VII.30.315/2013/3 számú határozatban azt mondta ki, és azóta más határozatban is, hogy a csődegyezséget a maga teljességében kell vizsgálni. A csődegyezéshez tartoznak a csődegyezésben hivatkozott mellékletek is. Nem kell leszűkítően nézni csak azt az okiratot, hanem az egyebeket is kell vizsgálni.

dr. Csőke Andrea

Elsősorban az a probléma, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint (azt mondja a csődtörvény, hogy mindennek kell szerepelnie a csődegyezésben és ott van, hogy a felek neve, címe, képviselők neve, címe. Nagy ügyekben odaírta az egyezésben a fél, hogy és akkor az egyes számú mellékletben szerepel a hitelezők neve stb. azt mondta a másodfok, hogy ennek benne kellene lenni. Nem jó a melléklet, hogy ha hiába hivatkozok az egyezésben a mellékletre az ügy nem jó, ennek benne kéne lenni. Szerintem ez kezelhetetlenné tesz nagy ügyeket. Nyilván, ha van 3 hitelező, azt bele lehet írni. De ha van 150 hitelező, akkor éppen az egyezés lehetne kezelhetetlen, olvashatatlan, hogy éppen most hol tartunk. A lényeg az, hogy az egyezésben szerepeljen, hogy vannak mellékletek. Például a legutóbb az volt, hogy nem szerepeltek a hitelezők sehol az egyezésben, és nem mondták, hogy az 1-es számú mellékletben vannak a hitelezők. Végül is a kapcsolatot létre kell hozni a hitelezői lista és az egyezés között, olyan módon, hogy mondjuk azt kell mondani, hogy igen, az 1-es számú mellékletben szerepelnek az ilyen-olyan hitelezői. Tehát legalább valamilyen kapcsolat létrehozható legyen. Ha külön-külön beadnak papírokat, akkor a bíróság nem tudja a törvény által megkívánt kapcsolatot létre hozni.

dr. Juhász László

Fontos kiegészítés. Számomra nem csak ebben az ügyben, más ügyben is az volt nagyon fontos, hogy a Kúria nem a formális dolgokat nézi. Hajlamosak főleg a táblabíróságok egy kicsit formálisan nézni az előírásokat. Amit az előző döntésben is említettem, azt mutatja, hogy érdemben próbálják nézni a csődeljárásokat.

Kinek kell aláírni az egyezséget? Magam is részt vettem egy egyezségen és láttam, hogy szüneteket tartottak, fele hitelező megunta, hazament. Ha egyezséget kötöttek volna, felmerül kérdésként, ha nem írja alá mindenki, aki a listán szerepel – regisztrálták őket, amikor megjöttek –, akkor mi a helyzet? Van olyan, aki tudatosan nem írja alá, hogy megakadályozza az egyezséget. Erre született ez a BDT-s döntés a 2014. évi 3090, amely kimondta, hogy a csődegyezséget az egyezséget kötő hitelezőknek kell aláírniuk. Az egyezséghez hozzá nem járuló hitelezőknek, akikre a kényszeregyezés hat ki, hiába tagadják meg, hiába mennek kávézni meg egyéb mikor az aláírás van, ez nem akadályozza meg a csődegyezés érvényes létrejöttét.

A következő rendkívül fontos kérdés, amit már kicsit említettem, hogy **mikor jön létre az egyezés?** Akkor, amikor ott szavazgatnak a hitelezők és létre jön a konszenzus, vagy amikor írásba foglalják vagy később? A Fővárosi Ítéltábla az egyik ügyben azt mondta, hogy az egyezségi ajánlat elfogadásával létrejön a csődegyezés. Formálisan nézzük a Ptk. szabályait, mindegy, hogy régi vagy új, valóban, ha van egy ajánlat, elfogadnom, létrejön. Na azért itt ez nem olyan egyszerű. A Kúria megint helyre tette ezt a dolgot a Gfv. 30.017/2014 döntésében azt mondta, hogy a csődegyezés érvényesen nem a csődegyezségi ajánlat elfogadásával, hanem a bíróságnak a csődegyezséget jóváhagyó végzésének jogerőre emelkedésével jön létre. Miért lényeges ez a döntés? A következő kérdés az, vissza lehet-e vonni a már megkötött csődegyezséget? Megegyeztünk, hazamentünk, mindenki örül, hogy kap 1%-ot, s egyszer csak jön az adós, hogy újra kell tárgyalni valamilyen ok miatt. Ha nem ez lenne az álláspont, amit a kúriai itt kifejtett, akkor ezt nem lehetne megcsinálni. De miután ez a nagyon helyes kúriai álláspont az irányadó, ezért az adósnak joga van arra, hogy visszavonja a csődegyezséget, amit már benyújtott és azt mondja, újratárgyalom a hitelezőkkel, ha van még a moratóriumból annyi idő, hogy az egyéb feltételek fennállnak. Mikor élhetnek ezzel a dologgal? Az egyik, amit már korábban említettem, ha egy kifogást elbírálnak és kiderül, más szavazatok vannak, amik irányadóak az egyezés megkötésénél, akkor bizony célszerű újratárgyalni a csődegyezséget, nehogy azt mondja a bíróság, hogy nem hagyja jóvá az így megkötött egyezséget, mert nem azok szavaztak, akik megfelelő szavazati joggal rendelkeznek. Más okok is közrejátszhatnak a lényeg mégis az elv, hogy vissza lehet vonni. Van a törvényben egy olyan, nagyon rövid határidővel vissza lehet adni hiánypótlásra a bírónak a benyújtott csődegyezséget a jóváhagyás előtt vagy a döntés előtt. Amikor a törvényt olvastam, én is gondolkodtam, mit lehet 3 nap alatt csinálni? Ezt a mediációt a 2014. májusi kollégiumi vezetői értekezlet helyre tette. Azt mondta, hogy csak formális dolgokat, hogy nem csatoltak egy meghatalmazást, vagy valami irat hiányzik, ami lényeges a csődegyezés jóváhagyása szempontjából. Csak ilyen lehet a hiánypótlás tárgya. Érdemi dolgokat nem lehet a hiánypótlásba előírni, mert ennyi idő alatt nem tud az adós egy újabb csődegyezségi tárgyalást összehívni, csak vissza tudja vonni adott esetben.

dr. Csőke Andrea

Pontosan ezt akartam mondani. Igazából itt az a probléma, tegyük fel, hogy a bíróság látja, hogy itt valami nem stimmel a csődegyezésben, nem tudom jóváhagyni. Nincs joga arra e szerint a hiánypótlási szabály szerint, hogy megmondja az adósnak, hogy te figyelj, ez így nem jó, csinálj egy új csődegyezséget. A hiánypótlás csak formai dolgokra vonatkozhat. Célszerűnek látom, ha valaki benyújtott már egyet, kérdezzen meg mást is, másikat szakértőt, hogy nézze friss szemmel, milyen hiányosságai lehetnek tartalmilag annak a csődegyezésnek, mert akkor még visszavonhatja. Azt is elképzelhetőnek tartom, hogy a jövőben úgy alakul a gyakorlat, hogy az elsőfokú bíró, mikor bejön a csődegyezés és lát valami érdemi hibát benne, akkor mondjuk tart egy meghallgatást, ahol finoman lehet

érzékelteni a féllel, hogy ez nem jó, esetleg vond vissza. De erre nem lehet kötelezni a felet. A hiánypótlás keretében erre nem is lehet felhívni. Maximum érezheti az adós, hogy nem jó.

dr. Juhász

Észleli a bíró, hogy a többségi befolyással rendelkező szavazatát nem jól számolták, pl. negyedelni kellett volna. Így már mindjárt más a szavazati arány. Akkor nem mondhatja hiánypótlásban, hogy számoljátok újra. Ezek a dolgok.

dr. Csőke Andrea

Lehet, hogy fog változni a bírósági gyakorlat, de pillanatnyilag ezek még külön utakon mennek.

dr. Juhász László

Nagy vívódás van a gyakorlatban **az egyezség jogi jellegét illetően**. Most már kevés időnk van, ezért csak röviden utalok rá. Ez egy speciális egyezség, nem ugyanaz, mint egy peres eljárásban kötött egyezség. Azt mondta az ítélőtábla az egyik döntésében, hogy fajalkotó különbség a kényszeregyezségi jelleg. Kihathat olyanra, aki ellene szavaz, hogy nem. Ezért egy speciális egyezségről van szó. Ennek megint lesz jelentősége.

Mit vizsgálhat a bíróság, amikor elé kerül egy csődegyezség? Amikor 2012-ben tartottuk ezt a konferenciát a bíróknak, a törvény azt mondta, hogy nem csak a törvénynek kell megfelelni az egyezésnek, hanem a jogszabályoknak, akkor már látszott, hogy itt esetleg elszabadulhat a bírói fantázia és olyan kérdésbe is belemennek, ami esetleg nem kellene. Próbáltuk ezen a konferencián visszafogni a bírókat, hogy hivatalból nem kell mindent megnézni, hanem csak azt, ami nyilvánvaló érvénytelenség körébe tartozik. Ennek ellenére a gyakorlat nem így alakult. Nagy vita volt azon, hogy mit értsünk az egyezség végrehajthatóságán? Tudniillik azzal, hogy nem a vagyonszelvény, hanem a bíróság hagyja jóvá az egyezséget, ezzel egy ítélet hatályú határozat válik. Az ítéletekkel szemben pedig már több száz éve követelmény a végrehajthatóság. Innen kezdtek a bírók elindulni, hogy akkor nézzük meg, végrehajtható-e? Az első időkben jóformán csak az volt, hogy azt vállalta az adós, hogy x időn belül megfizet ennyit annyit, amennyit. Itt lehet a végrehajthatóságot vizsgálni. Ki is mondta több döntés, hogy nem végrehajtható olyan, amiből nem derül ki, hogy mikor kinek mennyit kell fizetni. De jöttek azok a kérdések, amikor nem csak ebben egyeztek meg a felek, hanem részesedést szereznek az adóstársaságban a hitelezők, vagy harmadik személy ad pénzt a hitelezők kiegyenlítésére. Itt már a végrehajthatóság tekintetében probléma van. A Kúria a Gfv. VII.30.315/2013/3 számú végzésben elvi élel mondta ki, hogy nem csak a bírósági végrehajthatóság, hanem az egyéb végrehajthatóságot is lehet figyelembe venni. Az egyik ilyen, hogy felszámolást is lehet kezdeményezni. Nem csak egyedi, hanem totális végrehajtást lehet adott esetben kezdeményezni, ha nem tesz eleget az adós az egyezésben foglaltaknak. A harmadik személyek szerepe a csődegyezésben szintén nagyon érdekes téma, de engedjék meg, hogy átugorjam. A díát megkapják, benne vannak ezek a lényeges döntések. A civilisztikai kollégium vezetőknek ez a 2014. május 21.-i határozata. Itt az a lényeg, hogy aki harmadik személyként belép, pénzt ad, ingatlant ad, részesedést szerez, ez a harmadik személy nem része az egyezésnek. Rajta nem lehet ezt számon kérni. Hanem ez egy külön kérdés, hogy őt hogyan lehet a vállalása teljesítésére kötelezni. Ezt mondja ki a Győri Ítélőtábla az 1/2012-es kollégiumi véleményében.

Megtámadható-e a csődegyezség? Amikor a 2009 előtti szabályozásban a felek megkötötték az egyezséget, a vagyonszelvény jóváhagyta, a bíróság meg csak befejezetté nyilvánította az eljárást, akkor nagyon gyakran előfordult, hogy megtámadták ezt az egyezséget a felek, mert

ez egy magánegyezség volt. Ennek nem volt akadálya. Se a Ptk. se a csődjogi szabályok szerint. Amikor a bíróság hagyta jóvá az egyezséget, akkor ugye ítélet hatályú határozat lett a jóváhagyó végzés. Mégis felmerült, hogy meg lehet-e támadni ezt az egyezséget perbíróság előtt? A Fővárosi Ítéltábla egyik döntésében többször is mondta az indoklásban, hogy igen, most ez van, de meg lehet támadni peres bíróság előtt. Ezt a döntést felülvizsgálattal támadták meg és a Gfv. VII.30.171/2013/13 határozatában a Kúria azt mondta, hogy nem lehetséges, ugyanis egy másik bíróság nem vizsgálhatja felül, hogy a csődegyezséget jóváhagyó bíróság döntése jogszerű volt vagy sem. Márpedig egy újabb perorvoslati fórumot teremtenék ezzel, ha lehetővé tennék ezt az elbírálást. Tehát nem lehet megtámadni. Ami nem jelenti azt, hogy ha egy hitelező úgy érzi, hogy kijátszották, fiktív szerződéssel került egy hitelező az egyezésbe és az ő szavazata döntött, akkor ő kártérítés címén indíthat egy pert, adós és azon hitelező ellen, aki érintett volt ebben az eljárásban és érvényesíthető. Adott esetben a vagyonfelügyelő ellen is, ha ő tudott erről és közreműködött az ügyben.

Perújítással nem támadható a jogerős végzés. De felmerült kérdésként, hogy az egyezséget, ha nem hagyják jóvá, akkor az megy a Kúriához, ha valakinek van kedve felülvizsgálattal megtámadni. De ha jóváhagyják az egyezséget, első-, másodfokon, akkor lehet-e felülvizsgálattal élni? Van a Pp.-nek egy olyan szakasza, betettem 271/1, ami azt mondja, nincs helye az egyezséget jóváhagyó jogerős határozat ellen felülvizsgálatnak. Ez eredetileg a polgári perben kötött egyezségekre terjed ki, ahol a feleknek konszenzusa van. Ezt az álláspontot a Kúria még mindig irányadóan fenntartja. Ha megnézzük, hogy mit mondanak a bíróságok, mi ez a csődegyezség? A kényszeregyezés miatt egy speciális egyezés érdeksérelem lehet azoknál, akik kényszeregyezés hatálya alá kényszerültek. Én jobbnak tartanám, ha a felülvizsgálatot ebben az esetben is megengedhetnék, mert ugyanolyan törvénysértések fordulhatnak elő egy jóváhagyó határozatban, mint egy megtagadó határozatban.

Átadom a szót Andreának. Egyetlen dolgot még hagy mondjak el. Mondtam, hogy a bírók hajlamosak a feladatukat kiterjesztően értelmezni. Az utóbbi időkből vannak olyan döntések, amik azt mutatják, hogy ezeket a kirívóan alacsony kielégítési arányokat nem tartják a bírók jóknak. Több olyan döntést találtam, amiben a bíróság kifejti, hogy nem ez a csődeljárás célja, hogy szabaduljon az adósság egy részétől. És akkor behozzák a joggal való visszaélés lehetőségét és egyéb polgárjogi kérdéseket. Ez az a kör, ahol az elején mondtam, hogy kis visszafogottságot kellene tanúsítani. Úgy látszik, egyre jobban születnek ezek a döntések. Majd megint a Kúriára vár, hogy ebben a kérdésben döntést hozzon.

FELSZÁMOLÁS

dr. Csőke Andrea

Nagyon örülök, hogy itt vagyok és ennyi régi és új ismerőssel találkozom. Csapjunk bele a felszámolásokba. Az a helyzet, lehet, hogy már ma délelőtt is, de nekem azt ígérték, hogy még ezen a héten felteszik ezeket a határozatokat, amikről most fogunk beszélni, kivéve a MALÉV ügy, mert azt meg akarom magyarázni, mert nem értik, pedig szerintem nagyon értelmesen fogalmaztuk meg. Megpróbáltam a felszámolási eljárás sorrendjébe összeszedni azt a néhány határozatot, ami rendkívül fontos a felszámolóknak szempontjából. Tulajdonképpen ezek nagyon friss határozatok.

Az egyik az **igazolási kérelem elbírálhatósága**. Amióta én felszámolásokkal foglalkozom (pedig az már nagyon hosszú idő, huszonvalahány év), mindig vita volt, vajon ki bírálja el a hitelezői igénybejelentési határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet, egyáltalán van-e az

igazolási kérelem benyújtásának helye? Hiszen az igazolási kérelmet a bíróság előtti eljárásban tartalmazza a Pp. A felszámolóhoz való benyújtás nem bírósági eljárás. Nekem korábban az volt a határozott véleményem, hogy az igazolási kérelem lehetőségét meg kellene szüntetni, ugyanis, ha az egyik hitelezőnek helyt adok az igazolási kérelmének és beengedem a többiek közé, azzal a többiek kielégítési aránya csökkenhet. Tulajdonképpen mindenkire kihathat. A csődeljárásokban fel sem merült igazából az igazolási kérelem kérdése. Nem találkoztam még ilyen ügyvel. Ezt a rendkívül radikális álláspontot lesöpörték és a többségi álláspont az a gyakorlatban, hogy van igazolási kérelemnek helye. De hova? És ki bírálja el? Ez a határozat, ami ha ma nem, a jövő hét elején már biztosan fenn lesz a Kúria honlapján. Az újaknak mondom, akik esetleg nem tudják, hogy a Kúria honlapján a fizetéseképtelenségi ügyek címszó alatt, bal oldalon az utolsó előtti linkekre rákattintanak, akkor megjelenik az ügyek felsorolása. Most egy kicsikét át lesz szerkesztve, hogy jobban legyen kereshető. A felszámolásban 2 külön csoport lesz. A fizetéseképtelenség vizsgálatával kapcsolatos határozatok és a felszámolás. Szóval oda lesz felrakva.

Az igazolási kérelemmel kapcsán ebben a konkrét ügyben azt mondta a Kúria, hogy nem a felszámoló dolga az igazolási kérelem elbírálása, arról csak bíróság dönthet. A következő a szituáció: a hitelezőnek, aki mulasztott, be kell nyújtania az igazolási kérelmet a felszámolóhoz és a felszámolónak azonnal fel kell ezt terjesztenie a saját véleményével együtt a bírósághoz. Nem szabad megvárnia azt, hogy ő eldöntse, hogy fennáll a hitelezői igény? Amikor vizsgálja, hogy van-e egyáltalán hitelezői igény vagy sem? Az igazolási kérelem az arról szól, hogy határidőben érkezett valami vagy nem? Tehát igazából ezt kell. Benyújtja az igazolási kérelmet a felszámolóhoz a hitelező, a felszámoló odairja, hogy szerintem ez alaptalan, tessék, kérem elutasítani, és neki kell felnyomni minél hamarabb a bírósághoz. Közben ő vizsgálhatja ezt a hitelezői igényt. Itt szépen leírtuk ebben a határozatban, hogy kinek mit kell csinálni. A felszámolónak tájékoztatni kell a hitelezőt, stb. majd ezt elolvassák. A következő kérdés az volt, hogy a hitelezői igénybejelentésbe mit kell a hitelezőnek beleírni? Bele kell-e írni, hogy kérem, hogy a Cstv. 57 1. bekezdés D pontjába tessék engem beírni, vagy kérem a 49/D alapján tessék engem besorolni? A Kúriának az volt az álláspontja, hogy a hitelezőnek nem kell minősítenie magát. Neki le kell írnia a tényállást és a felszámoló dolga, hogy besorolja valahova. Ez volt az első kérdés. A második kérdés az, hogy vajon, ha a hitelezői igényt be is jelentette határidőben, de menet közben rájött, hogy „van zálogjogom ennek a követelésnek a biztosítására” és mondjuk a 80. napon küldi meg a felszámolóhoz a zálogszerződést. Akkor vajon figyelembe kell-e vennie a felszámolónak a zálogszerződésre vonatkozó iratokat, és biztosított hitelezőnek kell-e őt minősíteni? Végül is a Kúriának az volt az álláspontja, hogy a besorolásnál azt kell nézni, hogy a követelésre és a biztosítékra, mondjuk a zálogszerződésre vonatkozó iratoknak 40 napon belül kell beérkezni, akkor határidős zálogjoggal biztosított a követelés. Ha a követelést határidőben nyújtja be, de a biztosítékra vonatkozó iratokat csak a 40 nap után, mondjuk 180 napon belül, akkor nem biztosított határidős hitelező. Azért nincs értelme, hogy azt mondanánk, hogy egyébként pedig a határidőn túli biztosított lenne, hiszen a határidőn túli biztosított hitelező csak akkor kap kielégítést, ha az összes határidőt kifizettük. Tehát nem biztosított lesz. Ugyanez lesz akkor is, ha a követelés be van jelentve határidőn belül, de 180 nap után jön a biztosítékkal kapcsolatos iratokkal. Tehát ennek a határozatnak az a lényege, hogy a felszámolónak kell minősítenie, hogy hova sorolja és a biztosítékkal kapcsolatos iratokat is a hitelezőnek a követelésével együtt be kell jelentenie, csak akkor lesz határidős.

Azt hittem, hogy ez a kérdés már túlhaladott. Nem is gondoltam, hogy ez a Kúriáig feljön. Bírósági végrehajtó eladta a cuccot, nála van a pénz. A zálogjogosult ő ott kaphatna bírósági végrehajtás kapcsán privilegizáltan kielégítést. Megindul a felszámolás. Azt mondja a felszámoló, hogy te már nem is vagy biztosított hitelező, hiszen a felszámolás kezdő

időpontjában nincs zálogjogod, hiszen zálogtárgy sincs, mert csak pénz van a végrehajtónál. Úgyhogy téged hitelező, nem minősítelek biztosított hitelezőnek. Én azt gondoltam, hogy ezen már rég túl vagyunk, hiszen ha a bírósági végrehajtás után, közvetlen folytatásaként megy a felszámolás, akkor a bírósági végrehajtónak a nála levő összeget át kell utálnia a felszámolóhoz. És a felszámolónak a korábban zálogjogosult részére privilegizáltan 49/D alapján kell a kifizetést teljesíteni. Ezekkel kapcsolatban, ebben az ügyben a másik kérdés az volt, és a felszámolói díj miből lesz? 49/D alapján a zálogjoghoz kapcsolódóan szedheti le a díját, vagy pedig az 57-58 alapján. A Kúriának az volt az álláspontja, miért privilegizált a felszámolói díj, ha a felszámoló értékesít? Mert ő végzi ezt a tevékenységet. Ha pusztán arról van szó, hogy a végrehajtótól megkapja az összeget, akkor nem az IM rendelet alapján a zálogtárgy értékesítéséből befolyó összeg alapján kell neki elszámolnia, hanem a normális szabályok szerint. Ez tulajdonképpen egy követelésbehajtás, a végrehajtótól származó követelés behajtás. Ezt tartalmazza ez a határozat.

A következőt szerintem a felszámolók nagyon fogják szeretni. **Az értékesítés költsége.** Ezen örök huzakodás van. Ebben a konkrét ügyben arról volt szó, hogy a felszámoló megkapott egy autójavító szervizt, aminél 3 ingatlanon volt a szerviz felépítve. Ebből az egyik ingatlan az adós magánszemély tulajdonosainak tulajdonában állt. A felszámoló el akarta adni, talált is egy vevőt, aki meg akarta venni a szervizt, de azt mondta, hogy én nem veszem meg úgy, hogy megveszem az adós 2 ingatlanát és a 3. ingatlant, amin rajta van a szerviz, az magánszemélyeknél lesz. A felszámoló megvásárolta az egyébként zálogjoggal terhelt magánszemélyi ingatlant, majd ő eladta az egészet, akkor már zálogjogtól mentesen. A hitelező ekkor azt mondta, hogy ki akartak engem játszani, hiszen a magánszemély tulajdonában levő, ingatlanon levő zálogjog ezzel a trükkel, hogy a felszámoló megvásárolta, majd utána továbbadta, ez így eltűnt. Ezen ment a vita, hogy lehetett-e neki vásárolni? A Kúria azt mondta ki ebben a határozatban, ha az ingatlan forgalmi értékét növeli a vásárlás, akkor az gazdaságilag abszolút indokolt. Tehát ez elfogadható olyan költségként, amelyiket az egész teljes zálogjoggal terhelt vagyon értékéből befolyt árbevételeből le lehet írni. A vásárlás értékét fogtuk lehúztuk. Ide tartozott még ilyen, hogy a szennyvíz szippantás költsége, nyilván az is az állagmegóvás körébe tartozik. Itt a dolog lényege az, hogy lehet vásárolni hozzá, de ezt nagyon óvatosan és nagyon megindokoltan kell tennie a felszámolónak, ha tényleg a vagyontárgy forgalmi értéke növekszik azzal, ha a felszámoló vásárol, akkor ezt a vételárat le lehet vonni költségként.

A MALÉV-es ügy. Hogyan kell értelmezni az esedékesség fogalmát. Én szerintem, aki felszámolóként néhány ügyet megcsinált, az biztosan találkozott azzal a problémával, hogy még a felszámolási költségeket sem tudjuk kifizetni. Melyik ujjamat harapjam meg, melyiket ne fizessem ki, hogy legyen ez az egész? Azért mondom, hogy MALÉV, mert a HVG-ben is megjelent az ügy, ezért most már nem árulok el titkot. Igazából a felszámoló azt állította, és ezt nem cáfolta senki, mindenki tudja, hogy amikor a MALÉV felszámolása megindult, akkor a felszámoló befejezte a tevékenységet, leállították a repülőgépek járatait, stb., úgy döntött, hogy befejezi a működést. Ezt követően elkezdtek szépen felmondani az embereknek. Kb. ezer munkavállaló volt. ABC sorrendben szedték a munkavállalókat, elkezdtek Albertnél és befejezték Waclaviknál. Ezer embernek egy nap nem lehet kézbesíteni a felmondást. Láttunk olyan papírokat, ahol be volt osztva, hogy ez 2.-án jön, ez 3.-án jön, ... már eleve akkor az abc sorrend miatt fel voltak csoportra osztva, ahogy megkapták a felmondást. Ebből következően munkajogilag máskor vált esedékessé a követelés. Azt állította a felszámoló, hogy nincsen annyi pénze, hogy valamennyi munkabér igényest 100%-ban kifizessen. Ha a csődtörvény 58.§ 1. bekezdése alapján, az esedékesség alapján fizet, akkor mondjuk az a-tól f betűig 100%-ban kapnak, a maradék meg megkapja a bérgaranciától, ami jár neki. A mi hitelezőnk,

aki kifogást terjesztett elő ő „B” betűs volt. (A felszámoló senkinek nem fizetett, ez volt az alaphelyzet.) Azt mondta, miért akar ... a bíróság azt mondta, hogy de hát a felszámolónak kellett volna. Ugye már több, mint egy éve folyik, sőt már 2 a Malév. Ez kicsit késelem. A felszámoló azt mondta, hogy nem tudom, hogy kinek adjam oda, ezért én nem fizetem senkinek. A B-s azt mondta, hogy nagyon sajnálom a többieket, de én B-ként szeretném a 100%-ot. A felszámoló egy hosszú jogi okfejtésben levezette, hogy ez az egyenlő bánásmód elvébe, alaptörvénybe, munkatörvénykönyvébe ütközne, ha közöttük nem arányosan osztanánk. A Kúria itt az Alaptörvényre hivatkozva azt mondta, hogy az 58 1. bekezdés esedékességének fogalmát úgy kell értelmezni, hogy azt kell megnézni, hogy a felszámoló mikor hozta meg a döntését. Ebben az ügyben a döntés az volt, hogy nem folytatom a tevékenységet, fel kell mondani mindenkinek. Nyilván született egy írásbeli valami, vagy megmondta Mariskának, hogy most kezdődnek a felmondások. De az az időpont, az az esedékesség időpontja. Ezen itt el lehet variálni a dolgokat. Azt mondta, hogy felmondok mindenkinek, mondjanak fel az első 500-nak, mert a maradék 500 kell a takarításra. Ha az első 500-nak felmondanak, akkor az első 500-nak az esedékessége függetlenül attól, hogy mikor vette kézhez, függetlenül attól, hogy hány hónap felmondási ideje van, mert ugye az öregeknek több van, és akkor később lenne esedékes. Függetlenül attól, hogy esetleg munkaügyi per van ezzel kapcsolatosan, az ő követelésük esedékessé vált, mondta ki a Kúria, ezzel a felszámolási döntéssel.

Tegyük fel, per van folyamatban, akkor azt kell csinálni, ki kell számolni, hogy a keresetlevél alapján, amit a felperes indított, mekkora igényt jelentett be. Tegyük fel bejelentett 100-at. A felszámoló mindenkinek ki tud fizetni mondjuk 40-et. Akkor a keresetlevélben megjelölt összeg 40%-át félre kell tenni, tartalékolni kell amíg be nem fejeződik a per. Ez az övé.

Tegyük fel, hogy a másik 500-at is fel akarja mondani egy hónap múlva, mert már nem kell annyi takarítás. Ennek a második 500 követelésének az esedékessége annak a felszámolói döntésnek a napján lesz esedékes, amikor öröklük döntenek. Tehát nem az egész mindenki. Tegyük fel, azt mondja a felszámoló, elküldök mindenkit, de kell Mariska meg Juliska, akik könyvelnek. Csak úgy tarthatja meg a felszámoló Mariskát meg Juliskát, ha tudja nekik fizetni a munkabért. Mert önekik nem lehet itten arányosítani, mert az ő munkaviszonyuk továbbra is fennáll. Az ő munkaviszonyukból eredő esetleges igény később válik esedékessé. Nem azt mondta a Kúria, hogy minden munkabérest egyszerre kell, hanem a kérdés az, hogy mikor hozta meg a döntést a felszámoló arról, hogy megszűnik a munkaviszony és azokra, akikre vonatkozóan ott döntöttek, azoknak ott van egységesen az esedékesség. Ezt sikerült kisütni. Ez az összes többi felszámolási költségre nem igaz. Már olyan szempontból, hogy pl. irattározás. Én tudom és én is csináltam annak idején, hogy arányosítottunk mindenki között, munkabéres, még a felszámolói díj is arányosítva volt. De ez a bíró döntése, és ha jogerőre emelkedik első fokon, akkor jogerős lesz. Nekem jogerőre emelkedett. De igazából nem lehet azt csinálni, hogy a beszállítókat meg a felszámolói díjat, meg a nem tudom micsodát. Az a döntésem, hogy folytatom a tevékenységet, aztán majd. Egyelőre ez a döntés kizárólag a munkavállalókra vonatkozik. Ezt ki is hangsúlyozta a Kúria. Lehet, hogy a jövőben a jogalkotó mást csinál vagy valamelyik másik kolléga kitalál egy jó érvet arra, miért lehessen az összes többi mást is ilyen egységesen kezelni. Ez egyelőre a munkabéresekre vonatkozik.

Kérdés

Egyrészt értem. A döntésből nem egyértelmű az, hogyha a felszámolás kezdő időpontja előtt megszüntethetők a külföldi munkavállalók, egyebek, akkor ők maradnak egy külön kategória?

dr. Csőke Andrea

Persze, azoknak korábban megszűnt a munkaviszonya. Igen, mert a felszámoló nagyon trükkösen azt mondta, hogy a február körüli munkaviszony megszüntetések. Ez a felszámolás előtti egy-két hét és a felszámolás utáni egy-két hét. A felszámolás előtti időszakban nem volt felszámoló. Ergo a felszámoló döntése itt nem értelmezhető. Tehát, ha mondjuk Spanyolországban felmondtak a felszámolás kezdő időpontja előtt 2 nappal valakinek, akkor az ő követelése korábban esedékessé vált. Ez természetes.

Az egyik dolog, amit nem tettem fel díára, de az ebéd közben valakivel beszélgettem, hogy feltétlenül nézzék meg, az már fent van a honlapon, biztos.

Hogyan kell a hitelezői igényeket besorolni. Meddig kell befizetni a nyilvántartásba vételi díjat? Lehet-e, hogy bejelentkezek határidőben, aztán később fizetem a nyilvántartásba vételi díjat?

Ezzel kapcsolatban már fent van a honlapon a Kúria álláspontja. Laci is utalt rá, ha 40 napon belül valaki bejelentkezik és fizet, akkor határidős. Ha 40 napon belül jelentkezik, de csak határidőn túl fizet, akkor határidőn túli sajnós. Ugyanígy, ha bejelentkezik akármikor, de 180 nap múlva fizeti be a nyilvántartásba vételi díjat, akkor azt kell mondani, hogy nagyon sajnáljuk, visszaataljuk a pénzt, te nem vagy hitelező. Ez a szigorodás. Ez csak azért nem tettem fel, mert már fent van a honlapon.

Erre azért hívom fel nagyon a figyelmet, mert számomra – de lehet, csak én vagyok ilyen – a **becsérték, irányár és ilyen fogalmak**, ezek zűrzavarnak minősülnek ebből a kormányrendeletből. De biztos egy közgazdásznak ez tiszta. Ez a határozat szerintem rendkívül fontos. Több kérdéssel is foglalkozik. Az első kérdés az, hogy a zálogjogosultnak (ha kétszer meghirdették és akkor hozzá kell járulnia a hitelezők többségének), hogy lehet ezt a hitelezői egyetértést megszerezni. Emlékeznek, ez a beszámításos dolog? Ott a Pécsi Ítéltábla volt a másodfokú bíróság és egyet értett a Kúria azzal az állásponttal, hogy nem aktívan kell a hitelezőktől beszerezni (mindenkit addig rugdosni, hogy adja meg a hozzájárulást), hanem tulajdonképpen a nem tiltakozás már elfogadható ilyen egyetértésnek. Csakhogy a felszámolónak teljes, konkrét, mindent kell közölni. Mennyiért akarja, kinek akarja eladni stb. ehhez kell hozzájárulni a hit... illetve, ha ez ellen nem tiltakoznak a hitelezők, akkor az hozzájárulásnak, egyetértésnek minősül. Ez az első probléma. Az egyet nem értést kell a hitelezőnek jeleznie, mert teljesen nonszensz, hogy az egyébként érdeklődést nem mutató hitelezőktől kiperéseljen a felszámoló valami hozzájárulást.

A másik ez a **becsérték fogalma**. Ezt megmondom őszintén, ezt loptuk. Megpróbáltuk közgazdaságilag megfogalmazni, hogy mi a becsérték. Az a forgalmi érték, melyen eladási szándék esetén az ingatlan az értékelés időpontjában értékesíthető lenne, feltételezve a megfelelő hirdetést, a felek jól értesültségét és körültekintőségét. Nyilvánvalóan ezt egy ingatlan tekintetében a felszámoló saját maga, a becsértéket, nyilván meghatározhatja, de ezt a hitelezők kifogásolhatják. Célszerű ilyenkor, ha egy nagyobb értékű ingatlanról van szó, ingatlanforgalmi szakértőt kérni. Ehhez képest vergődtünk ezzel az irányárral. A becsérték az egy dolog, az irányár az egy másik dolog. Az első dolog az, hogy a becsértékhez képest ugye magasabb irányáron is meghirdetheti a felszámoló. Tegyük fel, hogy a szakértő azt mondja, hogy 100, a felszámoló azt mondja, hogy megér ez 120-at is és meghirdeti 120-on. Tiszta sor. Ha nem sikerül, akkor meghirdeti becsértéken és meghirdetheti alacsonyabb áron is. Erre a csődtörvény szabályai vannak, hogy lehet lemenni.

Ha a megállapított becsértéken. Ez az értékesítés volt.

Ha a becsértéken a vagyontárgy értékesíthetetlen volt, akkor azt tartalmazza ez a határozatunk, hogy a felszámolónak újra kell értékelnie a vagyontárgyat, meg kell állapítania

az új becsértéket és megint elkezdjük azt a cirkuszt, ha van választmány vagy hitelezői képviselő, akkor vagy elfogadja a becsértéket vagy nem. Ez a becsérték azonban csak akkor fontos, ha ez a zálogjogos trükk bejön. A Kúria álláspontja szerint (becsérték alatt is meghatározható az irányár) de a zálogjogosult részére csak becsértéken szabad odaadni. Tehát tegyük fel, hogy ötször megpróbáltam eladni és már itt tartok a becsértékhez képest. Ez volt az utolsó irányár. Nem ezen, hanem a becsértéken adhatom neki oda, hiszen ő beszámítás kedvezményét élvez. Örüljön neki, hogy nem kell kifizetnie a vételárat, beszámíthat. Ez rendkívül fontos dolog. A 49/A 5. bekezdés és a 49/B 7. bekezdésénél, amikor a zálogjogosult beszámítással akarja megszerezni, akkor csak a becsértéken lehet neki beszámítani.

Mit kell megfizetnie? Hogy kell beszámítania? Tegyük fel, hogy a második hely zálogjogosult akar (itt térünk el a másodfokú bíróság álláspontjától). A másodfokú bíróság azt mondta, miért nem akarta az első hely zálogjogosult magához váltani? Ha ő nem váltotta, akkor megszűnt az ő zálogjoga. Úgyhogy a második helyi viheti, az övé lesz a cucc. A Kúria itt kifejtette, hogy mit kell megfizetnie ennek: a költségeket, a díjat. Ezt tutira ki kell fizetnie, itt nincs beszámítás. És ha van őt megelőző zálogjogosult, akkor annak járó összeget. Mert a zálogjog a polgári törvénykönyv szabályai szerint nem szűnik meg attól, hogy a második helyi beszámítással magához akarja váltani. Tehát, ha a 2. helyi zálogjogosult akarja megszerezni, akkor bizony ki kell fizetni az őt megelőző zálogjogosultat is. Sőt, ha beszámít és a becsérték még az utána következőkre is marad, akkor azt is ki kell fizetnie. Ezt a határozatot (ez is fenn lesz jövő héten) ezt nagyon tessék megnézni. Úgy tudom, hogy ezzel kapcsolatosan a Kúrián még nem született határozat. Szerintem ez egy fontos dolog. A dolog lényege, a becsértéket meg kell állapítani és ahhoz képest az irányárral jövünk, megyünk. Ha eladom árverésen vagy pályázaton, akkor az irányáron adom el. A csódtörvény szerint viszem lefelé, akármit csinállok vele. De ha azt mondom, hogy a becsértéket akarom csökkenteni, és utána mondjuk a zálogjogosult fogja megkapni, ahhoz újra el kell játszani ezt a becsérték dolgot, választmányt tájékoztatni, hitelezői képviselőt tájékoztatni. Ha nem akarom csökkenteni a becsértéket, hanem az eredeti becsértéken akarom a zálogjogosultnak, akkor pedig így kell elszámolni.

A többségi befolyással rendelkező tag fogalma 49/D 5. bekezdésénél. Volt egy döntésünk, ez is meg fog jelenni. A Cstv. 49/5 azt mondja, hogy nem alkalmazható ez a privilegizált zálogjogos kielégítés, ha a zálogjogosultja az adós többségi befolyással rendelkező tagja részvényese, és a zálogjoggal biztosított követelés mikor keletkezett. Ez a határozat még a régi Ptk. alapján 685/B §-val kapcsolatban született, ahol a többségi befolyás fogalmát meghatározta a törvény. Én nem is tudtam, hogy ez gond, amit előbb Laci itt emlegetett. Ha a többségi befolyás kifejezés a magyar jogban megjelenik, és a Ptk. ezt megfogalmazza, akkor nem lehet ez kérdés. Ha csak a csódtörvény más fogalmat, más tartalommal nem ruházza fel, szerintem csak a Polgári Törvénykönyvnek a rendelkezéseit lehet figyelembe venni. Ebben a határozatban nagyon büszke vagyok, mert itt cégbírókkal, a cégbírói résszel is meg lett tárgyalva. A közvetett tagsági jogokkal rendelkezőket is ki kell zárni a privilegizált... elmondom a történetet, mindjárt megértik. Volt egy cég, melynek két tulajdonosa volt. Az egyik tulajdonos követelését zálogjoggal biztosította az adós vagyontárgyán. Mikor már közeledtünk a felszámolás felé, akkor ezt az ő tulajdoni részét átadta egy 100%-os tulajdonában álló másik társaságnak. Tehát az, aki zálogjogosult volt, már nem zálogjogosult tag, hanem az ő 100%-os tulajdonában álló társaság lett az adós tagja. Ő már nem volt többségi befolyással rendelkező tag az adósban. Zálogjoga megvolt és ki akarta magát elégíteni belőle, a felszámolás során történt értékesítéskor. Megnéztük, hogy a Ptk. 685 és a most az új Ptk. 8. könyv azt mondja, hogy a többségi befolyás egyik formája a közvetett tagsági jog. Tehát ha én zálogjogosultnak a tulajdonomban lévő cég tagja a

zálogkötelezettnek, akkor én ugyanúgy nem kaphatok privilegizáltan kielégítést. Erről szól ez a határozat. Tessék elolvasni, mert szerintem érdekes.

A másik kérdés az, hogy **mikor keletkezik ez a zálogjoggal biztosított követelés?** A Cstv. 49/D 5. bekezdésénél: és a zálogjoggal biztosított követelés felszámolás előtt keletkezett. Ha a követelés már fenn áll, akkor a zálogjoggal biztosított követelés keletkezésénél azt kell nézni és a zálogjog mikor keletkezett. Tegyük fel, 10 éve tartozik nekem az adós, de most a felszámolás kezdő időpontja előtt kötöttük ki a zálogjogot. Akkor hiába a zálogjoggal biztosított követelésem már 10 éve fennáll, de a biztosíték csak most keletkezett. Itt van, hogy a nem tudom mihez képest keletkezett. Nem tudom a csődtörvényt. De tudják, hogy miről beszélnek. A dolog lényege, hogy ilyenkor a biztosíték keletkezésének az időpontja számít és nem a követelés.

Fenyegető helyzet bekövetkeztét követően keletkezett. Nem a követelésnek kell ilyenkor keletkezni ahhoz, hogy kizárjuk, hanem a biztosítéknak.

Börcsök Sándor

Megköszönöm Juhász doktor úrnak a kimerítő előadását, illetve Csőke bírónőnek. Egy pontban én eléggé kreatívnak találtam a mondanivalóját. Egyet értek egyébként. Két szolgálati közleményem van. Amennyiben az előadóink előadásából kimaradt volna valami és kikíváncozik, akkor a konzultáció ideje alatt lesz erre lehetőség, hogy szót ejtsenek róla. A másik az itt megjelenteknek: a FOE honlapján, annak is a tagszervezetek számára nyitott részén olvasható ez az anyag mindkét előadóknak az anyaga, illetve a jegyzőkönyv is hozzáférhető.

Átadom a szót az elnök úrnak.